

ประวัติความเป็นมาของหนังสือ เนหะมีย์

หนังสือเล่มนี้บันทึกประวัติศาสตร์ของการสร้างกำแพงกรุงเยรูซาเล็มขึ้นมา หลังจากเศรุบบาเบลกับพวกยิวสร้างพระวิหารใหม่เสร็จแล้ว อีกประมาณ 90 ปีต่อมา เนหะมีย์ได้รับอนุญาตจากกษัตริย์ให้กลับไปสร้างกำแพงกรุงเยรูซาเล็ม ให้ตั้งกรุงเยรูซาเล็มนั้นเป็นเมืองหลวง และให้ตั้งอิสราเอลเป็นประเทศอีก ครั้นนี้เนหะมีย์ได้นำพวกยิวอีกพวกหนึ่ง ซึ่งมีจำนวนคนมากกว่าพวกยิวในสมัยของเอสราให้กลับไปด้วย กำแพงกรุงเยรูซาเล็มนั้นได้ถูกทำลายมากกว่า 100 ปีก่อนเวลานั้น ในตอนที่ยูดาห์ถูกนำไปยังบาบิโลนให้เป็นเชลย (2 พศต 36:19)

ที่บอกว่า มากกว่า 100 ปีนั้น ก็คือใน 2 พศต 36:21 อิสราเอลอยู่ที่บาบิโลนเป็นเวลา 70 ปีแล้ว แล้วต้องบวกสมัยรัชการสามสมัย คือกษัตริย์ไซรัส กษัตริย์ดารีอัส และกษัตริย์อาหสุเอรัส (อสร 4:5-8) แล้วบวกอีก 20 ปีในรัชการของกษัตริย์อาร์ทาเซอร์ซีส (นหม 2:1) เอสราได้ขึ้นไปยังกรุงเยรูซาเล็ม 14 ปีก่อนเนหะมีย์ (ให้เปรียบเอสรา 7:7 กับเนหะมีย์ 2:1)

เนหะมีย์ไปที่กรุงเยรูซาเล็มในปีก่อนค.ศ. 446 อาร์ชบิชอปเจมส์ อาชชัวร์ บอกว่าระยะเวลาของหนังสือเล่มนี้คือ 11 ปี

“ระยะเวลาของสองเล่มนี้ คือ เอสรา กับ เนหะมีย์ ประมาณหนึ่งศตวรรษ เพราะว่าเรื่องของเอสราเริ่มต้นในปีแรกของกษัตริย์ไซรัส ในปีก่อนค.ศ. 538 และเรื่องของเนหะมีย์สิ้นสุดลงหลังจากปีที่ 32 ของกษัตริย์อาร์ทาเซอร์ซีส

ในปีก่อนค.ศ. 432” (จาก Topical Index and Digest of the Bible, โดยมอนเซอร์)

พี่น้อง ของ เน หะ มีย์ รายงาน เรื่อง ความ ทุกข์ ใจ ใน เยรูซาเล็ม

¹ ถ้อยคำของเนหะมีย์ บุตรชายฮาคาเลียห์ ต่อมาในเดือน คิ สลิว ในปีที่ยี่สิบขณะที่ข้าพเจ้าอยู่ในสุสาปราชาสท ² ฮานานีพี่น้องของข้าพเจ้าคนหนึ่ง มาจากยูดาห์กับชายบางคน ข้าพเจ้าได้ไต่ถามถึงพวกยิวที่หนีได้ ผู้ซึ่งเหลือจากพวกที่ถูกกวาดไป เป็นเชลย และถาม เรื่อง เกี่ยวกับเยรูซาเล็ม ³ เขาทั้งหลายพูดกับข้าพเจ้าว่า “ผู้ที่เหลือจากพวกที่ถูกกวาดไป เป็นเชลยซึ่งอยู่ในมณฑลมีความลำบากและความอับอายมาก กำแพงเมืองเยรูซาเล็มก็พังลง และประตูเมืองก็ถูกไฟทำลายเสีย” ⁴ อยู่มาเมื่อข้าพเจ้าได้ยินถ้อยคำเหล่านี้ ข้าพเจ้าก็นั่งลงร้องไห้และโศกเศร้าอยู่หลายวัน ข้าพเจ้าอดอาหาร และอธิษฐาน ต่อพระพักตร์พระเจ้า แห่งฟ้าสวรรค์เรื่อยมา

เนหะมีย์เสียใจจึงอธิษฐาน

⁵ ข้าพเจ้า ทูล ว่า “โอ ข้า แต่ พระ เย โห วาห์ พระเจ้า แห่งฟ้าสวรรค์ พระเจ้าผู้ใหญ่ยิ่ง และน่าเกรงกลัว ผู้ทรงรักษาพันธสัญญา และดำรงความเมตตา กับบรรดาผู้ที่รักพระองค์ และรักษาพระบัญญัติของพระองค์ ⁶ ขอพระองค์ ทรง เจริญ พระกร รณ สดับ และ ขอ ทรง สนิม พระเนตร ของพระองค์ดูอยู่ เพื่อ จะ ทรง ฟัง คำ อธิษฐาน ของ ผู้รับ ใช้ของพระองค์ ซึ่งข้าพระองค์ทูลอธิษฐานต่อพระพักตร์พระองค์ ณ บัดนี้ทั้ง กลาง วัน และ กลาง ค่ำ เพื่อ ประชาชน อิสราเอล

ผู้รับใช้ของพระองค์ สารภาพบาปของประชาชนอิสราเอล ซึ่งข้าพระองค์ทั้งหลายได้กระทำบาปต่อพระองค์ ด้วยว่า ข้าพระองค์กับเรือบรรพบุรุษของข้าพระองค์ทำบาปแล้ว ⁷ ข้าพระองค์ทั้งหลายประพฤติเลวทรามมากต่อพระองค์ และมีได้รักษา พระบัญญัติ กฎเกณฑ์ และ คำ ตัดสิน ซึ่งพระองค์ได้ทรงบัญชาไว้กับโมเสสผู้รับใช้ของพระองค์ ⁸ ขอพระองค์ทรงระลึกถึงพระวอนะซึ่งพระองค์ได้บัญชาไว้กับโมเสสผู้รับใช้ของพระองค์ว่า ‘ถ้าเจ้าทั้งหลายกระทำการละเมิด เราจะกระจายเจ้าทั้งหลายไปในหมู่ชนชาติทั้งหลาย ⁹ แต่ถ้าเจ้ากลับมาหาเรา และรักษาบัญญัติของเรา และประพฤติตาม ถึงแม้ว่าพวกเจ้ากระจัดกระจายไปอยู่ใต้ฟ้าที่ไกลที่สุด เราจะรวบรวม เจ้า มาจาก ที่นั้น และนำ เจ้า มายังสถานที่ซึ่งเราได้เลือกไว้ เพื่อกระทำให้นามของเรา ดำรงอยู่ที่นั่น’ ¹⁰ เขาเหล่านั้นเป็นผู้รับใช้และเป็นประชาชนของพระองค์ ผู้ซึ่งพระองค์ได้ทรงไถ่ไว้ด้วย ฤทธานุภาพยิ่งใหญ่ของพระองค์ และด้วยพระหัตถ์อัน ทรง ฤทธิ์ ของพระองค์ ¹¹ โอ ข้าแต่องค์พระ ผู้ เป็น เจ้า ข้า พระองค์ ทูล วังวอนต่อพระองค์ ขอทรงเจียพระกรรมตั้งพระทัยสดับฟัง คำอธิษฐานของผู้รับใช้ของพระองค์ และคำอธิษฐานของ บรรดาผู้รับใช้ของพระองค์ ผู้ปรารถนาจะยำเกรงพระนามของพระองค์ ข้า พระองค์ ทูล วังวอน ต่อ พระองค์ ขอ ทรง ให้ผู้รับใช้ของพระองค์จำเริญขึ้นในวันนี้ และขอทรงโปรด ให้เขาได้รับความเมตตาในสายตาของชายคนนั้น” ขณะนั้น ข้าพเจ้าเป็นพนักงานเชิญถ้วยเสวยของกษัตริย์

2

กษัตริย์อาร์ทาเซอร์ซีสทรงอนุญาตให้เนหะมีย์ไปสร้าง

กำแพงเยรูซาเล็ม

¹ และอยู่มาในเดือนนิसान ในปีที่ยี่สิบแห่งรัชกาลกษัตริย์ อารทาเซอร์ซีส เมื่อน้ำองุ่นจัดตั้งไว้ตรงพระพักตร์พระองค์ ข้าพเจ้า ก็ หยิบน้ำ องุ่น ถวาย กษัตริย์ แต่ก่อน นี้ ข้าพเจ้า มิได้ใคร่ครวญต่อพระพักตร์พระองค์ ² ด้วยเหตุนี้กษัตริย์จึง ตรัส กับ ข้าพเจ้า ว่า “ทำไม สีหน้า ของ เจ้า จึง เศร้า หมอง เจ้าก็ไม่เจ็บ ไม่ป่วยมิใช่หรือ เห็นจะไม่มီးไร่นอกจากเศร้าใจ” และข้าพเจ้าก็เกรงกลัวยิ่งนัก ³ ข้าพเจ้าทูลกษัตริย์ว่า “ขอ กษัตริย์ ทรงพระเจริญเป็นนิตย์เถิด ไฉนสีหน้าของข้า พระองค์ จะ ไม่ เศร้า หมอง เล่า ใน เมื่อ เมือง สถานที่ ฝังศพ ของบรรพบุรุษของข้าพระองค์ร้างเปล่าอยู่ และประตูเมือง ก็ถูกไฟทำลายเสีย” ⁴ แล้วกษัตริย์ตรัสกับข้าพเจ้าว่า “เจ้าปรารถนาจะขออะไร” ข้าพเจ้าจึงอธิษฐานต่อพระเจ้าของฟ้าสวรรค์ ⁵ และข้าพเจ้าทูลกษัตริย์ว่า “ถ้าเป็นที่พอพระทัย กษัตริย์ และ ถ้า ผู้รับ ใช้ของ พระ องค์ เป็นที่โปรดปราน ใน สายพระเนตรของพระองค์ ขอทรงใช้ข้าพระองค์ให้ไปยังยูดาห์ ยังเมืองซึ่งเป็นที่ฝังศพของบรรพบุรุษของข้าพระองค์ เพื่อ ข้า พระองค์ จะ สร้าง ขึ้น ใหม่” ⁶ และ กษัตริย์ ตรัส กับ ข้าพเจ้า (มีพระราชาธิบดีประทับข้างพระองค์) ว่า “เจ้าจะไป นานสักเท่าใด เมื่อไรเจ้าจะกลับมา” จึงเป็นที่พอพระทัย กษัตริย์ที่จะ ให้ ข้าพเจ้า ไป และ ข้าพเจ้า ก็ กำหนด เวลา ให้พระองค์ทรงทราบ ⁷ และข้าพเจ้ากราบทูลกษัตริย์ว่า “ถ้า เป็นที่ พอ พระทัย กษัตริย์ ขอ ทรง โปรด มี พระ ราช สาร ให้ ข้า พระองค์ นำ ไป ถึง ผู้ว่า ราชการ มณฑล ฟาก แม่น้ำ ข้าง โฉน เพื่อ เขา จะ ได้อนุญาต ให้ ข้า พระองค์ ผ่าน ไป จน ข้า พระองค์ จะ ไป ถึง ยูดาห์ ⁸ และ พระ ราช สาร ถึง อา สาท เจ้า พนักงาน ผู้ดูแล ป่า ไม้หลวง เพื่อ เขา จะ ได้ให้ไม้แก่ข้า

พระองค์ เพื่อทำคานประตูพระราชวังของพระนิเวศ และทำ กำแพงเมือง และเพื่อทำบ้านที่ข้าพหองค์จะได้เข้าอาศัย” กษัตริย์ก็ทรงพระราชทานให้ตามพระหัตถ์อันประเสริฐของ พระเจ้าของข้าพเจ้าที่อยู่เหนือข้าพเจ้า ⁹ แล้วข้าพเจ้ามายัง ผู้ว่าราชการมณฑลฟากแม่น้ำข้างโน้น และมอบพระราช สารของกษัตริย์ให้แก่เขา อนึ่งกษัตริย์ทรงจัดให้นายทหาร และพลม้าไปกับข้าพเจ้าด้วย ¹⁰ แต่เมื่อสันบาลลัททชาวไฮโรนาอิม และโทบียาห์คนอัมโมนข้าราชการ ได้ยินเรื่องนี้ เป็นเรื่องที่ไม่พอใจเขาอย่างยิ่งที่มีคนมาหาความสุขให้คน อิสราเอล

เนหะมีย์แอบดูกำแพงเมือง

¹¹ ข้าพเจ้า จึง มายัง เยรูซาเล็ม และพัก อยู่ที่นั่น สามวัน ¹² แล้วข้าพเจ้า ลุกขึ้น ใน กลาง คิน คือข้าพเจ้า กับบาง คน ที่อยู่ กับ ข้าพเจ้า ข้าพเจ้า ไม่ได้บอก ผู้หนึ่ง ผู้ใด ถึง เรื่อง ที่ พระเจ้าของข้าพเจ้าพอใจข้าพเจ้าให้กระทำเพื่อเยรูซาเล็ม ข้าพเจ้าไม่มีสัตว์อื่นกับข้าพเจ้านอกจากสัตว์ที่ข้าพเจ้าซื้ออยู่ ¹³ ในกลางคินข้าพเจ้าออกไปทางประตูหุบเขา ถึงบ่อมังกร และถึงประตูกองขยะ และข้าพเจ้าได้ตรวจดูกำแพง เยรูซาเล็มที่พัง และประตูเมืองที่ถูกไฟทำลาย ¹⁴ แล้วข้าพเจ้า ก็ไปต่อยังประตูน้ำพุ ถึงสระหลวง แต่ไม่มีที่ที่จะให้สัตว์ซึ่ง ข้าพเจ้าซื้ออยู่ผ่านไป ¹⁵ แล้วข้าพเจ้าขึ้นไปกลางคินทาง ลำธาร และตรวจดูกำแพง แล้วกลับมา เข้าทาง ประตู หุบ เขากลับที่เดิม ¹⁶ ส่วนพวกเจ้าหน้าที่ก็ไม่ทราบข้าพเจ้าไป ไหน หรือข้าพเจ้าทำอะไร และข้าพเจ้าก็ยังไม่ได้ออกพวกยิว บรรดาปุโรหิต พวกขุนนาง พวกเจ้าหน้าที่ และคนอื่นๆที่จะ รับผิดชอบการงาน

การหนุ่ใจของเนหะมีย์ พวกเขาสร้างกำแพงขึ้นได้

17 แล้วข้าพเจ้า พูดกับ เขา ทั้ง หลาย ว่า “ท่าน ทั้ง หลาย เห็นแล้วว่าเราตกอยู่ในความลำบากอย่างไร ที่เยรูซาเล็ม ปรั๊กหักพังลง และไฟไหม้ประตูเมืองเสียนั้น มาเกิด ให้เรา สร้าง กำแพง เยรูซาเล็ม ขึ้น เพื่อ เราจะ ไม่ ต้อง อับอาย ขาย หน้า อีก” 18 แล้ว ข้าพเจ้า บอก เขา ถึง การ ที่ พระหัตถ์ ของ พระเจ้า อยู่ กับ ข้าพเจ้า เพื่อยังผลดี ทั้ง พระวอจนะ ซึ่ง กษัตริย์ ตรัส กับ ข้าพเจ้า และ เขา ทั้ง หลาย พูดว่า “ให้ เรา ลุก ขึ้น สร้าง เกิด” เขาก็ ปลง ใจ ลง มือ ทำ การ ดิน นั้น 19 แต่ เมื่อ สัน บาล ลัทธิ คน โฮโรนาอิม และ โท บีอาห์ ข้าราชการ คน อัม โมน กับ เกเชม ชาว อาระเบีย ได้ ยิน เรื่อง นั้น เขา ทั้ง หลาย เยาะ เย้ย และ ตูฎ กเรา พูดว่า “เจ้า ทั้ง หลาย ทำ อะไร กัน นี้ เจ้า กำลัง กบฏ ต่อ กษัตริย์ หรือ” 20 แล้ว ข้าพเจ้า ตอบ เขา ทั้ง หลาย ว่า “พระเจ้า แห่ง ฟ้า สวรรค์ จะ ทรง ให้ เรา กระทำ สำเร็จ และ เรา ทั้ง หลาย ผู้รับ ใช้ ของ พระองค์ จะ ลุก ขึ้น สร้าง แต่ ท่าน ทั้ง หลาย ไม่มี ส่วน หรือ สิทธิ หรือ ที่ ระลึก ใน เยรูซาเล็ม”

3

ประชาชนช่วยกันสร้างกำแพงเมือง

1 แล้วเอลียาซิบมหาปุโรหิตได้ลุกขึ้นพร้อมกับพี่น้องของท่าน บรรดาปุโรหิต และเขาทั้งหลายได้สร้างประตูแกะ เขา ได้ทำพิธีชำระให้บริสุทธิ์ และได้ตั้งบานประตู เขาทั้งหลาย ได้ทำพิธีชำระให้บริสุทธิ์จนถึง หอคอย เมอาห์ ไกล ไป จนถึง หอคอย ฮานันเอล 2 และ ถัด ท่าน ไป คน ชาว เยรีโค ก็ ได้ สร้าง และ ถัด เขา ไป ศัก เกอร์ บุตร ชา ยอ มิริก ก็ ได้ สร้าง 3 และ ลุก หลาน ของ หัส เสนาอาห์ ได้ สร้าง ประตู ปลา เขา ได้ วาง วง กบ และ ได้ ตั้ง บาน ประตู ติด ลุก สลัก และ ตาล ประตู 4 ถัด เขา ไป

เมเรโมทบุตรชายอูรีอาห์ ผู้เป็นบุตรชายอั๊กโซสได้ซ่อมแซม
 และถัดเขาไปเมซูลลามบุตรชายเบเรคิยาห์ ผู้เป็นบุตรชาย
 เมเซซาเบลได้ซ่อมแซม และถัดเขาไปซาโดกบุตรชายบา
 อานาได้ซ่อมแซม ⁵ และถัดเขาไปชาวเทโคอาได้ซ่อมแซม
 แต่พวกขุนนางของเขาไม่ยอมเอาคอบารับงานขององค์
 พระผู้เป็นเจ้าของเขาทั้งหลาย ⁶ และเยโฮยาดาบุตรชาย
 ปาเสอาห์ และเมซูลลามบุตรชายเบโสไดอาห์ได้ซ่อมแซม
 ประตูเก่า เขาวางวงกบและตั้งบานประตู ติดลูกสลักและ
 ดาลประตู ⁷ และถัดเขาไป คือ เมลาติยาห์ชาวกิเบโอน
 และยาโดนชาวเมโรโนท คนเมืองกิเบโอนและเมืองมิส
 ปาห์ได้ซ่อมแซม ซึ่งอยู่ใต้ปกครองของเจ้าเมืองฟากแม่น้ำ
 ข้างนี้ ⁸ ถัดเขาไปคืออูสซีเอลบุตรชายฮารฮายาห์ช่างทอง
 ได้ซ่อมแซม ถัดเขาไป คือ ฮานัน ยาห์ผู้เป็น บุตร ชาย ของ
 ช่างน้ำหอมคนหนึ่งได้ซ่อมแซม เขาบูรณะเยรูซาเล็มไกลไป
 จนถึงตอนกำแพงกว้าง ⁹ ถัดเขาไป คือ เรไฟยาห์บุตรชาย
 เฮอร์ ผู้ปกครองแขวงครึ่งหนึ่งของเยรูซาเล็มได้ซ่อมแซม
¹⁰ ถัด เขา ไป คือ เยดา ยาห์บุตร ชาย ฮารูมัพ ได้ ซ่อมแซม
 ตรงข้ามกับบ้านของเขา และถัดเขาไปคือ ฮัทธับุตรชาย
 ฮาซันนิ ยาห์ได้ซ่อมแซม ¹¹ มัลคิยาห์บุตร ชาย ฮาริม และ
 หัสซูปบุตรชายปาห์ทโมอับได้ซ่อมแซมอีกส่วนหนึ่ง และ
 หอคอยเตาอบ ¹² ถัด เขา ไป คือ ชัลลุมบุตรชายฮัลโลเฮซ
 ผู้ปกครองแขวงครึ่งหนึ่งของเยรูซาเล็มได้ซ่อมแซม ทั้งตัว
 เขา และ บุตร สาว ของ เขา ¹³ ฮา นูน และชาว เมือง ศา โน
 อาห์ได้ซ่อมแซมประตูหุบเขา เขาสร้างประตูขึ้นใหม่และตั้ง
 บานประตู ติดลูกสลักและดาลประตู และซ่อมแซมกำแพง
 ระยะพันศอกไกลไปจนถึงประตูกองขยะ ¹⁴ มัลคิยาห์บุตร

ชาย เร คาบ ผู้ปกครองส่วนหนึ่งของ แขวง เบธอัคเคเรม ได้ซ่อม ประตู กองขยะ เขา สร้าง และตั้งบานประตู ติดลูกสลักและดาลประตู ¹⁵ ชัลลูนบุตรชายคลโฮเซห์ ผู้ปกครองส่วนหนึ่งของแขวงมิสปาห์ ได้ซ่อมแซมประตูน้ำพุ ได้สร้างประตู สร้างมุงและตั้งบานประตู ติดลูกสลักและดาลประตู ท่าน ได้สร้าง กำแพง สระซีโลอาห์ ตรงไปทางราชอุทยาน ไกล ไป จนถึงบันได ซึ่ง ลง ไป จาก นคร ดาวิด ¹⁶ ถัด เขา ไป เนหะมีย์บุตรชายอัสบุก ผู้ปกครอง แขวง เบธซัวร์ครึ่งหนึ่ง ได้ซ่อมแซม ไป จนถึงที่ตรงข้าม กับ อุโมงค์ ผัง ศพ ของ ดาวิด ถึง สระขุด และถึง โรง ทแกลัว ทหาร ¹⁷ ถัด เขา ไป คน เลวีได้ซ่อมแซม คือ เรอูมบุตรชายบานี ถัด เขา ไป คือ ฮาซาบียาห์ ผู้ปกครอง แขวง เคอีลาห์ครึ่งหนึ่ง ได้ซ่อมแซม ส่วนของ เขา ¹⁸ ถัด เขา ไป พี่น้อง ของ เขา ได้ซ่อมแซม คือ บัฟวัยบุตรชายเฮนาดัด ผู้ปกครอง แขวง เคอีลาห์ครึ่งหนึ่ง ¹⁹ ถัด เขา ไป คือ เอเซอร์บุตรชายเยชูอา ผู้ปกครองเมืองมิสปาห์ได้ซ่อมแซมอีกส่วนหนึ่งตรงข้ามกับทางขึ้นไปยังคลังอาวุธ ตรงที่มุม หักของ กำแพง ²⁰ ถัด เขา ไป คือ บารุคบุตรชายคัมบัย ได้ซ่อมแซมอย่างร้อนใจอีกส่วนหนึ่ง ตั้งแต่มุม หักของ กำแพงจนถึงประตูเรือนของเอลียาซิบมหาปุโรหิต ²¹ ถัด เขา ไป คือ เมเรโมบุตรชายอูรีอาห์ ผู้เป็นบุตรชาย อักโซส ได้ซ่อมแซมอีกส่วนหนึ่ง ตั้งแต่ประตูเรือนของเอลียาซิบถึงปลายเรือนของเอลียาซิบ ²² ถัด เขา ไป คือ บรรดา ปุโรหิต ชาว ที่ราบ ได้ซ่อมแซม ²³ ถัด เขา ไป คือ เบนยามิน และหัสซุบ ได้ซ่อมแซมตรงข้ามกับบ้านของเขาทั้งหลาย ถัด เขา ไป คือ อาซารียาห์บุตรชายมาอาเสอาห์ ผู้เป็นบุตรชายอานานิยาห์ได้ซ่อมแซมข้างเรือนของเขาเอง ²⁴ ถัด เขา

ไป คือ บิน นุบุตรชาย ฮานา ดัด ได้ ซ่อมแซม อีก ส่วน หนึ่ง ตั้งแต่บ้านของอาซาริยาห์ถึงมุมหักของกำแพง คือถึงมุม เลี้ยว ²⁵ ปาลาลบุตรชายอุซัยได้ซ่อมแซมที่ตรงข้ามกับมุมหักของกำแพง และหอคอยที่ยื่นจากพระราชวังหลังบนที่ลานทหารรักษาพระองค์ ถัดเขาไปคือ เปดาياهوบุตรชายปาโรช ²⁶ และคนใช้ประจำพระวิหารอยู่ที่โอเฟล ได้ซ่อมแซมไปจนถึงที่ตรงข้ามกับ ประตูน้ำทาง ด้าน ตะวัน ออก และที่หอคอยยื่นออกไป ²⁷ ถัดเขาไปชาวเทโคอาได้ซ่อมแซมอีก ส่วนหนึ่งตรงข้ามกับหอคอยใหญ่ที่ยื่นออกไปไกลไปจนถึงประตูเมืองโอเฟล ²⁸ บรรดาบุโรฮิตได้ซ่อมแซมเหนือประตูม้าขึ้นไป ต่างก็ซ่อมที่ตรงข้ามกับ เรือนของตน ²⁹ ถัดเขาไป ซาโดกบุตรชายอิมเมอร์ ได้ซ่อมแซมที่ตรงข้ามกับเรือนของเขา ถัดเขาไป เซโมอาห์บุตรชายเซคานิยาห์ คนเฝ้าประตู ตะวัน ออก ได้ซ่อมแซม ³⁰ ถัดเขาไป ฮานันยาห์บุตรชายเซเลมียาห์ และฮานูนบุตรชายคนที่หกของศาลาฟ ได้ซ่อมแซมอีกส่วนหนึ่ง ถัดเขาไปคือ เมซูลลามบุตรชายเบเรคิยาห์ ได้ซ่อมแซมตรงข้ามกับห้องของเขา ³¹ ถัดเขาไป มิลคิยาห์บุตรชายของช่างทอง คนหนึ่ง ได้ซ่อมแซมไกลไปจนถึงเรือนของคนใช้ประจำพระวิหาร และของพ่อค้า ตรงข้ามกับประตูมิฟคาด จนถึงห้องชั้นบนที่มุม ³² และระหว่างห้องชั้นบนที่มุมกับประตูเกะนั้น บรรดาช่างทองและพ่อค้า ได้ซ่อมแซม

4

สันบาลัทกับโทบิอาห์เยาะเย้ยพวกยิว

¹ ต่อมาเมื่อสันบาลัทได้ยินว่าเรากำลังก่อสร้างกำแพง เขาโกรธและเดือดดาลมาก และเขาเยาะเย้ยพวกยิว ² และ

เขาพูดต่อหน้าพี่น้องของเขาและต่อหน้ากองทัพของสะมาเรียว่า “พวกยิวที่อ่อนแอเหล่านี้ทำอะไรกัน เขาจะข่มกันหรือ เขาจะทำสัตว์บูชาหรือ เขาจะทำให้เสร็จในวันเดียวหรือ เขาจะเอาหินที่ถูกเผาจากกองขยะมาใช้อีกหรือ”³ โทบีอาห์คนอัมโมนอยู่ข้างๆท่าน และเขาพูดว่า “เออ สิ่งที่เขา กำลังสร้างอยู่นั้น ถ้าสุนัขจิ้งจอกตัวหนึ่งวิ่งขึ้นไป มันจะพังกำแพงหินของเขาลงมา”

เนหะมีย์อธิษฐาน

⁴ “โอ ข้า แต่พระเจ้า ของ ข้า พระองค์ ทั้ง หลาย ขอ ทรง สดับ เพราะข้าพระองค์ ทั้ง หลาย เป็น ที่ ดู ถูก ดู หมิ่น ขอ ทรง ห็น การ เยาะ เย้ย ของ เขา ให้ ตก บน ศิระ ษะ ของ เขา เอง และ ขอ ทรง มอบ เขา ไว้ ให้ ถูก ปล้น บน แผ่น ดิน ที่ เขา จะ ไป เป็น เชลย นั้น ⁵ ขอ อย่า ทรง ปกปิด ความ ชั่ว ชั่ว ของ เขา ไว้ และ ขอ อย่า ลบ ล้าง บาป ของ เขา ทั้ง หลาย ต่อ เบื้อง พระ พักตร์ พระองค์ เพราะเขาทั้งหลายได้ยั่วเย้าให้ทรงกริ้วต่อหน้าบรรดาผู้ก่อสร้าง”⁶ เราจึงสร้างกำแพงขึ้น และกำแพงทั้งสิ้นก็ต่อกันสูงครึ่งหนึ่งแล้ว เพราะประชาชนมีน้ำใจที่จะทำงาน

การวางแผนร้าย เนหะมีย์จึงอธิษฐานต่อ

⁷ แต่ต่อ มา เมื่อ สัน บาล ลัท และ โท บี อาห์ กับ ชาว อา ระ เบีย และคนอัมโมน และชาวอัศโดดได้ยินว่า การซ่อมแซม กำแพง เยรูซา เล็ม นั้น กำลัง คืบ หน้า ต่อ ไป และ กำลัง ปิด ช่อง โหว่ ต่าง ๆ เขาทั้งหลายก็โกรธมาก ⁸ และเขาก็ปองร้ายกัน จะ มา สู้รบ กับ เยรูซา เล็ม และ ก่อ การ โกลา หล ชั่ว ใน นั้น ⁹ แต่เราทั้งหลายได้อ้อนวอนต่อพระเจ้าของเรา และวางยามป้องกันเขาทั้งหลายทั้งกลางวันและกลางคืน

บรรดาศัตรูขู่เชิญพวกยิว

10 แต่ยูดาห์ก็กล่าวว่า “เรี่ยวแรงของคนที่ชนของเราก็กำลังทรุดลง และมีสิ่งปรักหักพังมาก เราไม่สามารถสร้างกำแพงได้” 11 และศัตรูของเรา กล่าวว่า “เขาจะไม่รู้ไม่เห็นจนกว่าเราจะเข้ามาท่ามกลางเขา และฆ่าเขา กับ ยับยั้งงานของเขา” 12 ต่อมาเมื่อพวกยิวที่อยู่ใกล้เขาทั้งหลายมาก็ได้บอกเราตั้งสิบครั้งว่า “เขาจะลุกขึ้นมาต่อสู้เราจากที่อยู่ของเขาทุกแห่ง” 13 ข้าพเจ้าจึงตั้งประชาชนไว้ในส่วนที่ต่ำที่สุดข้างหลังกำแพง และในที่สูง ตามครอบครัวของเขา โดยมีดาบ หอก และคันธนู 14 ข้าพเจ้ามองดู แล้วลุกขึ้นพูดกับขุนนางและเจ้าหน้าที่ทั้งหลาย กับคนนอกนั้นว่า “อย่ากลัวเขาเลย จงระลึกถึงองค์พระผู้เป็นเจ้าผู้ใหญ่ยิ่งและน่าเกรงกลัว และต่อสู้เพื่อพี่น้องของท่าน บุตรชาย บุตรสาวของท่าน ภรรยาและเรือนของท่าน” 15 อยู่มาเมื่อศัตรูของเราได้ยินว่าเราได้ยินเรื่องแล้ว และพระเจ้าได้ทรงทำลายแผนงานของเขา เราต่างก็กลับมายังกำแพงที่งานของตนทุกคน 16 ตั้งแต่วันนั้นมา ผู้รับใช้ของข้าพเจ้าคนหนึ่งทำการก่อสร้าง อีกครั้งหนึ่งถือหอก โล่ คันธนู และเลื้อยเกาะ บรรดาประตูทั้งหลายหนุนหลังบรรดาวงศ์วานยูดาห์ 17 ผู้ที่ก่อสร้างกำแพง และบรรดาผู้ที่ชนของกับผู้ที่ยกของขึ้น ทุกคนมือหนึ่งทำงาน อีกมือหนึ่งถืออาวุธไว้ 18 ผู้ก่อสร้างทุกคนมีดาบคาดอยู่ที่สีข้างขณะที่เขาสร้างชายที่เป่าแตรอยู่ข้างข้าพเจ้า 19 ข้าพเจ้าพูดกับขุนนางและเจ้าหน้าที่ทั้งปวงกับคนนอกนั้นว่า “การงานก็ใหญ่โตและกระจายกันไปมาก เพราะเราแยกกันอยู่บนกำแพงห่างจากกัน 20 เมื่อท่านทั้งหลายได้ยินเสียงแตรอยู่ตรงไหน จงวิ่ง

กรูกัน ไปที่พวกเรา พระเจ้าของเราทั้งหลายจะทรงต่อสู้เพื่อพวกเรา”²¹ เราจึงทำงานกัน พวกเราครึ่งหนึ่งถือหอกตั้งแต่เช้ามีดจนดาวขึ้น²² ครั้นนั้น ข้าพเจ้าพูดกับประชาชนอีกว่า “ขอให้ผู้ชายทุกคนกับคนใช้ของเขาด้วยค้ำคินเสียบภายในเยรูซาเล็ม เพื่อเขาจะเป็นยามให้เราในกลางคืนและทำงานกลางวัน”²³ ข้าพเจ้า พี่น้องของข้าพเจ้า หรือคนใช้ของข้าพเจ้า หรือคนยามผู้ติดตามข้าพเจ้าก็ดี ไม่มีใครถอดเครื่องแต่งกายออก เว้นแต่เหล่าคนที่ถอดออกเพื่อซัก

5

คนยิวมั่งมีบางคนเอาพี่น้องที่เป็นหนี้เขามาเป็นทาส

¹ มีเสียงร้องของประชาชนและของภรรยาของเขาอย่างเกรียวกราวกล่าวโทษพี่น้องพวกยิว ² เพราะมีคนทีกล่าวว่า “เรามากคนด้วยกัน ทั้งบุตรชายและบุตรสาวของเราขอให้เราได้ข้าว เพื่อเราจะได้รับประทานและมีชีวิตอยู่ได้”³ และมีคนกล่าวว่า “เราต้องจำนำไร่นาของเรา สวนองุ่นของเรา และบ้านเรือนของเรา เพื่อจะได้ข้าว เพราะเหตุการณ์กันดารอาหาร”⁴ และคนอื่นๆกล่าวว่า “เราได้ออกรับเงินมาเป็นค่าภาษีถวายกษัตริย์ โดยจำนำนาและสวนองุ่นของเรา”⁵ เนื้อของเราเป็นเหมือนเนื้อพี่น้องของเรา ลูกของเราเหมือนลูกของเขา แต่ดูเถิด เราก็ยังให้บุตรชายและบุตรสาวของเราเป็นทาส บุตรสาวของเราบางคนเป็นทาสแล้ว และเราไม่มีกำลังที่จะไถ่เขาเลย เพราะคนอื่นยัดนาและสวนองุ่นของเรา”⁶ เมื่อข้าพเจ้าได้ยินเสียงร้องของเขา และถ้อยคำของเขา ข้าพเจ้าก็โกรธมาก ⁷ ข้าพเจ้าตรัสตรงแล้วก็นำความนี้ไปกล่าวหาพวกขุนนางและเจ้าหน้าที่ ข้าพเจ้าพูดกับเขาว่า “ท่านทั้งหลายต่างคนต่างได้ให้ยืมเงินโดยคิดดอกเบี้ยจากพี่น้องของตน” และข้าพเจ้าก็เรียก

ชุมนุมใหญ่มาสู้กับเขา ⁸ และข้าพเจ้ากล่าวแก่เขาว่า “เรา
ได้ไถ่พวกยิวพี่น้องของเรา ผู้ถูกขายไปยังคนต่างประเทศ
คืนมา ตามแต่เราจะสามารถทำได้ แต่ท่านกลับขายพี่น้อง
ของท่าน เพื่อเขาจะได้ถูกขายให้แก่พวกเรา” คนทั้งหลายก็
นิ่งอยู่ พูดไม่ออก ⁹ ข้าพเจ้าจึงว่า “สิ่งที่ท่านทั้งหลายทำอยู่
นั้นไม่ดี ไม่ควรที่ท่านจะดำเนินในความยำเกรงพระเจ้าของ
เราทั้งหลาย เพื่อป้องกันกาเยะเย้ยของประชาชาติเหล่านั้น
ซึ่งเป็นศัตรูของเราดอกหรือ ¹⁰ ยิ่งกว่านั้นอีก ข้าพเจ้า
กับพี่น้องของข้าพเจ้า และคนใช้ของข้าพเจ้าให้เขายืมเงิน
และยืมข้าว ให้เราเลิกการให้ยืมโดยคิดดอกเบี้ยนั้นเสียเถิด
¹¹ ในวันนี้ ขอจงคืนมา ไร่นา สวนองุ่น สวนมะกอกเทศ และ
เรือนของเขา และส่วนร้อยของเงิน ข้าว น้ำองุ่น และน้ำมัน
ซึ่งท่านได้ริดเอาจากเขานั้นเสีย” ¹² แล้วเขาทั้งหลายพูด
ว่า “เราจะคืนสิ่งเหล่านี้และจะไม่เรียกเรื่องใดๆจากเขา
ทั้งหลาย เราจะกระทำตามที่ท่านพูด” และข้าพเจ้าก็เรียก
บรรดาปุโรหิตมา และให้ปุโรหิตเอาคำปฏิญาณจากเขาทั้ง
หลายว่า เขาจะกระทำตามที่เขาสัญญาแล้วนั้น ¹³ ข้าพเจ้า
ก็สลัดตักของข้าพเจ้าด้วย และพูดว่า “ตั้งนั้นแหละถ้าคน
ใดมิได้กระทำตามสัญญานี้ ขอพระเจ้าทรงสลัดเขาเสียจาก
เรือนของเขา และจากการงานของเขา ให้เขาถูกสลัดออก
แล้วไปตัวเปล่า” และชุมนุมชนทั้งปวงกล่าวว่า “เอเมน”
และได้สรรเสริญพระเยโฮวาห์ แล้วประชาชนก็ได้กระทำ
ตามที่เขาได้สัญญาไว้

เนหะมีย์รับประทานอาหารของตนเองสิบสองปี

¹⁴ “ยิ่งกว่านั้นอีก ตั้งแต่เวลาที่ ข้าพเจ้า ได้ รับ แต่ง ตั้ง
ให้ เป็น ผู้ว่า ราชการ ใน แผ่น ดิน ยู ดาห์ ตั้งแต่ปีที่ยี่สิบ จน

ปีที่สามสิบ สอง แห่ง รัชกาล กษัตริย์ อารทา เซอร์ซีส สิบสอง ปีด้วย กัน ข้าพเจ้า หรือ พี่น้อง ของ ข้าพเจ้า มิได้รับประทานอาหาร ของ ตำแหน่ง ผู้ว่าราชการ ¹⁵ ผู้ว่าราชการ คนที่อยู่ก่อนข้าพเจ้าได้เบียดเบียนประชาชน ได้เอาเงินเป็นค่าอาหารและน้ำองุ่นไปจากเขา นอกจากเงินวันละสี่สิบบเชล แม้ข้าราชการ ของ ท่าน ก็ได้ใช้อำนาจเหนือประชาชน แต่ข้าพเจ้ามิได้กระทำเช่นนั้น เพราะความยำเกรงพระเจ้า ¹⁶ ข้าพเจ้ายังยึดงานสร้างกำแพงนี้อยู่ และมีได้ซื้อที่ดินเลย และคนใช้ของข้าพเจ้าทั้งสิ้นก็ได้ชุมนุมกันทำงานกันที่นั่น ¹⁷ ยิ่งกว่านั้น ข้าพเจ้า มี คนหนึ่ง ร้อยห้าสิบ ร่วม สำนับกับข้าพเจ้า คือ พวกยิว และเจ้าหน้าที่ นอกเหนือจากบรรดาผู้ที่มาอยู่ กับ เรา ทั้ง หลาย จาก ประชาชาติผู้ซึ่ง อยู่รอบเรา ¹⁸ สิ่งทีเตรียมไว้ในวันหนึ่งๆมีวัวตัวหนึ่ง และแกะที่คัดเลือกแล้วหกตัว เปิดไถ่เขาก็จัดไว้ให้ข้าพเจ้าด้วย ในทุกๆสิบวัน น้ำองุ่นมากมายหลายถุงหนึ่ง แม้จะมากอย่างนี้ ข้าพเจ้ามิได้เรียก ร้อง เอา ส่วน อาหาร ของ ตำแหน่ง ผู้ว่าราชการ เพราะว่าการปรนนิบัตินั้นหนักหนาชนชาตินี้อยู่แล้ว ¹⁹ ข้าแต่ พระเจ้า ของ ข้า พระองค์ ขอ ทรง ระลึก ถึง สิ่ง ที่ ข้า พระองค์ได้กระทำเพื่อชนชาตินี้ให้เกิดผลดีเถิด”

6

เนหะมีย์ไม่ยอมพบกับผู้วิจารณ์

¹ อยู่มา เมื่อมี รายงาน ให้ สัน บาล ลัท โท บี อาร์ท และ เก เชม ชาว อา ระ เบียดกับศัตรูอื่นๆ ของ เรา ทั้ง หลาย ได้ ยินว่า ข้าพเจ้าได้ก่อกำแพง และไม่มีช่องโหว่เหลืออยู่ (แม้ว่าจนวัน นั้น ข้าพเจ้า ยัง ไม่ได้ตั้ง บาน ประตูที่ประตู เมือง) ² สัน บาลลัทกับเกเชมใช้ให้มาหาข้าพเจ้าว่า “ขอเชิญมาพบกัน

ในชนบท แห่งหนึ่งในที่ราบโอโน” แต่เขาทั้งหลายเจตนาจะทำอันตรายข้าพเจ้า 3 ข้าพเจ้าก็ใช้ผู้สื่อสารไปหาพวกเขาว่า “ข้าพเจ้ากำลังทำงานใหญ่ ลงมาไม่ได้ ทำไมจะให้งานหยุดเสียในขณะที่ข้าพเจ้าทำงานลงมาหาท่าน” 4 แล้วเขาใช้ให้มาหาข้าพเจ้าอย่างนี้สี่ครั้ง ข้าพเจ้าก็ตอบเขาไปทำนองเดียวกัน 5 สันบาลลัท ได้ส่งคนใช้ของท่านมาหาข้าพเจ้าในทำนองเดียวกันเป็นครั้งที่ห้า ถือจดหมายเปิดมา 6 ในนั้นมีเขียนไว้ว่า “เขากล่าวกันในท่ามกลางประชาชาติทั้งหลาย และเกเซมก็กล่าวด้วยว่า ท่านและพวกยิวเจตนาจะกบฏ เหตุฉะนั้นแหละท่านจึงสร้างกำแพงและท่านปรารถนาจะเป็นกษัตริย์ของพวกเขา ตามถ้อยคำนี้ 7 และท่านได้แต่งตั้งผู้พยากรณ์ไว้ให้ป่าวร้องเกี่ยวกับตัวท่าน ในเยรูซาเล็มว่า ‘มีกษัตริย์ในยูดาห์’ บัดนี้จะได้รายงานให้กษัตริย์ทรงทราบตามถ้อยคำเหล่านี้ เหตุฉะนั้น บัดนี้ขอเชิญท่านมาหารือด้วยกัน” 8 แล้วข้าพเจ้าก็ใช้ให้ไปหาเขากล่าวว่า “สิ่งที่ท่านกล่าวมานั้นเราไม่ได้กระทำกันเลย ท่านเสกสรรขึ้นตามใจของตนเอง” 9 เพราะเขาทั้งหลายต้องการที่จะให้เราตกใจคิดว่า “มือของเขาจะผละจากงานไปเสีย และงานจะได้ไม่สำเร็จ” โอ ข้าแต่พระเจ้า ฉะนั้นบัดนี้ขอพระองค์ทรงเสริมกำลังมือของข้าพระองค์ 10 และข้าพเจ้าเข้าไปในเรือนของเซโมอาห์ บุตรชายเดไลยาร์ห์ ผู้เป็นบุตรชายเมเหทาเบล ผู้ที่เก็บตัวอยู่ เขาพูดว่า “ให้เราไปพบกันในพระนิเวศของพระเจ้าในพระวิหารให้เราปิดประตูพระวิหารเสีย เพราะเขาทั้งหลายจะมาฆ่าท่าน เวลากลางคืนเขาจะมาฆ่าท่านเสีย” 11 แต่ข้าพเจ้าว่า “คนอย่างข้าพเจ้าจะหนีหรือ และคนอย่างข้าพเจ้าจะเข้าไปอยู่ในพระวิหารเพื่อช่วยชีวิตให้รอดได้หรือ ข้าพเจ้าจะไม่เข้าไป” 12 และดูเถิด ข้าพเจ้าเข้าใจและเห็นว่า พระเจ้ามิได้ทรง

ใช้เขา แต่เขาได้พยากรณ์ใส่ร้ายข้าพเจ้า เพราะโทบิอาห์ และสันบาลัทได้จ้างเขา ¹³ เขาทั้งสองได้จ้างเขามาด้วยหวังจะให้ข้าพเจ้ากลัวแล้วกระทำเช่นนั้น จะได้บาปและเขาจะมีเรื่องป้ายร้ายข้าพเจ้า เพื่อจะเยาะเย้ยข้าพเจ้า ¹⁴ “ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์ ขอพระองค์ทรงระลึกถึงโทบิอาห์และสันบาลัทตามสิ่งเหล่านี้ที่เขาได้กระทำ ทั้งในออดยาห์หญิงผู้พยากรณ์และผู้พยากรณ์อื่นๆซึ่งต้องการให้ข้าพระองค์กลัว”

กำแพงเมืองได้สำเร็จ

¹⁵ กำแพงจึงสำเร็จในวันที่ยี่สิบห้าเดือนเอลูล ในห้าสิบสองวัน ¹⁶ และอยู่มาเมื่อศัตรูทั้งสิ้นของเราทั้งหลายได้ยินและเมื่อประชาชาติทั้งปวงรอบเราก็มองเห็นแล้ว เขาก็น้อยเนื้อต่ำใจ เพราะเขาทั้งหลายหยิ่งรู้อางานนี้ที่ได้สำเร็จไปก็ด้วยพระเจ้าของเราทรงช่วยเหลือ ¹⁷ ยิ่งกว่านั้นอีก ในครั้งนั้นขุนนางทั้งหลายของยูดาห์ก็ได้ส่งจดหมายหลายฉบับไปถึงโทบิอาห์ และจดหมายของโทบิอาห์ก็มาถึงเขา ¹⁸ เพราะมีหลายคนในยูดาห์ได้ผูกพันกับเขาไว้ด้วยคำปฏิญาณ เพราะเขาเป็นบุตรเขยของ เซคาเนียห์ ผู้เป็นบุตรชายอาราห์และโยฮานันบุตรชายของเขาก็ได้รับบุตรสาวของเมซูลลาม ผู้เป็นบุตรชายเบเรคิยาห์เป็นภรรยาของตน ¹⁹ เขาทั้งหลายพูดถึงความดีของโทบิอาห์ต่อหน้าข้าพเจ้าด้วยและรายงานคำของข้าพเจ้าไปให้เขา และโทบิอาห์ก็ได้ส่งจดหมายมาให้ข้าพเจ้า เพื่อให้กลัว

7

ฮานานีกับผู้ว่ากรมล้อมเป็นผู้ดูแลเยรูซาเล็ม

¹ ต่อมาเมื่อสร้างกำแพงเสร็จ ข้าพเจ้าก็ตั้งบานประตูและ ผู้เฝ้า ประตู นักร้อง เพลง และ แต่ง ตั้ง คน เลวี่ไว้

2 ข้าพเจ้า มอบให้ ฮานานี พี่น้องของข้าพเจ้า และฮานันยาห์ ผู้ดูแลสำนักพระราชวัง เป็นผู้รับผิดชอบกรุงเยรูซาเล็ม เพราะเขา เป็น คน สัตย์ ซื่อ และ ยำเกรง พระเจ้า มากกว่า คนอื่น ๆ 3 ข้าพเจ้า พูดกับ พวก เขา ว่า “อย่า ให้ ประตุ เมือง เยรูซาเล็ม เปิด จน กว่า แดด จะ ร้อน และ เมื่อ เขา ยืน ฝ้า ยาม อยู่ ก็ ให้ ปิด และ เอา ดาล กั้น ไว้ จง แต่ง ตั้ง ยาม จาก ชาว เยรูซาเล็ม ต่าง ก็ ประจำ ที่ ของ เขา และ ต่าง ก็ อยู่ ยาม ตรง ข้าม เรือน ของ เขา” 4 เมือง นั้น กว้าง และ ใหญ่ แต่ คน ภายใน น้อย และ บ้าน ช่อ ง ก็ ยัง ไม่ ได้ สร้าง

สำมะโนครัว เชื้อสาย ของ คน ที่ ขึ้น มา จาก บาบิโลน ครั้ง แรก

5 แล้ว พระเจ้า ทรง ดล ใจ ข้าพเจ้า ให้ เรียก ชุม นุ่ม พวก ขุนนาง และ เจ้า หน้า ที่ และ ประชาชน เพื่อ จะ ขึ้น ทะเบียมน สำมะโนครัว เชื้อสาย ข้าพเจ้า พบ หนังสือ สำมะโนครัว เชื้อสาย ของ คน ที่ ขึ้น มา ครั้ง ก่อน ข้าพเจ้า เห็น เขียน ไว้ ว่า 6 ต่อ ไป นี้ เป็น ประชาชน แห่ง มณฑล ที่ ขึ้น มา จาก การ เป็น เซลย ใน พวก ที่ ถูก กวาด ไป ซึ่ง เนบู คัด เนส ซาร์ กษัตริย์ แห่ง บาบิโลน ได้ กวาด ไป เขา ทั้ง หลาย กลับ มา ยัง เยรูซาเล็ม และ ยูดาห์ ต่าง กลับ ยัง หัว เมือง ของ ตน 7 เขา ทั้ง หลาย ที่ กลับ มา กับ เศ รุบ บาบเอล เยชูอา เนหะมีย์ อาซาริยาห์ ราอามียาห์ นาหะมานี โมรเดคัย บิลชาน มิสเปเรท บิกวัย เนอูม บาอานาห์ จำนวน ผู้ชาย ของ ประชาชน อิสราเอล คือ 8 คน ปาโรซ สอง พัน หนึ่ง ร้อย เจ็ดสิบสองคน 9 คน เชฟาทิยาห์ สามร้อยเจ็ดสิบสองคน 10 คน อาราห์ หกร้อยห้าสิบสองคน 11 คน ปาหัท โมอับ คือ ลูกหลาน ของ เยชูอา และ โยอาบ สอง พันแปดร้อยสิบแปดคน 12 คน เอลาม หนึ่ง พันสองร้อยห้าสิบสี่คน 13 คน ศักกู แปดร้อยสี่สิบห้าคน 14 คน ศักคัย เจ็ดร้อยหกสิบคน 15 คน บินนุย หกร้อยสี่สิบแปดคน 16 คน บาบัย หกร้อยยี่สิบ

แปดคน ¹⁷ คนอัศกาต สองพันสามร้อยยี่สิบสองคน ¹⁸ คนอาโดเนีคัม หกร้อยหกสิบเจ็ดคน ¹⁹ คนบิกวัย สองพันหกสิบเจ็ดคน ²⁰ คนอาติน หกร้อยห้าสิบห้าคน ²¹ คนอาเทอร์ของเฮเซคียาห์ เก้าสิบแปดคน ²² คนฮาซุม สามร้อยยี่สิบแปดคน ²³ คนเบไซ สามร้อยยี่สิบสี่คน ²⁴ คนฮาริฟ หนึ่งร้อยสิบสองคน ²⁵ คนกิเบโอน เก้าสิบห้าคน ²⁶ คนชาวเบธเลเฮม และเนโทฟาห์ หนึ่งร้อยแปดสิบแปดคน ²⁷ คนชาวอานาโธท หนึ่งร้อยยี่สิบแปดคน ²⁸ คนชาวเบธอัสมาวาเท สี่สิบสองคน ²⁹ คนชาวศิรียาทเยอาริม เคพีราห์ และเบเอโรท เจ็ดร้อยสี่สิบสามคน ³⁰ คนชาวรามาห์ และเกบา หกร้อยยี่สิบเอ็ดคน ³¹ คนชาวมิคมาส หนึ่งร้อยยี่สิบสองคน ³² คนชาวเบธเอลและอัย หนึ่งร้อยยี่สิบสามคน ³³ คนชาวเนโบอิกแห่งหนึ่ง ห้าสิบสองคน ³⁴ คนเอลามอีกคนหนึ่ง หนึ่งพันสองร้อยห้าสิบสี่คน ³⁵ คนฮาริม สามร้อยยี่สิบคน ³⁶ คนชาวเยรีโค สามร้อยสี่สิบห้าคน ³⁷ คนชาวโลด ชาวฮาดิด และชาวโอโน เจ็ดร้อยยี่สิบเอ็ดคน ³⁸ คนชาวเสนาอาห์ สามพันเก้าร้อยสามสิบคน

สำมะโนครัวเชื้อสายของบรรดาปุโรหิต

³⁹ บรรดาปุโรหิต คนเยดาياهو คือวงศ์วานของเยชูอา เก้าร้อยเจ็ดสิบสามคน ⁴⁰ คนอิมเมอร์ หนึ่งพันห้าสิบสองคน ⁴¹ คนปาซเฮอร์ หนึ่งพันสองร้อยสี่สิบเจ็ดคน ⁴² คนฮาริม หนึ่งพันสิบเจ็ดคน

สำมะโนครัวเชื้อสายของคนเลวี

⁴³ คนเลวี คือคนเยชูอาคือ ของซัดมีเอล และของคนโฮเดวาร์ เจ็ดสิบสี่คน ⁴⁴ บรรดานักร้องคือ คนอาสาฟ หนึ่งร้อยสี่สิบแปดคน ⁴⁵ คนเฝ้าประตูคือ คนซัลลุม คนอาเทอร์ คนทัลโมน คนอักษุบ คนฮาติธา คนโซบัย หนึ่งร้อยสามสิบแปดคน

สำมะโนครัวเชื้อสายของคนใช้ประจำพระวิหาร

⁴⁶ คนใช้ประจำพระวิหารคือ คนศิหะ คนฮาสุฟา คนทับบา โอท ⁴⁷ คนเคโรส คนลืออา คนพาโดน ⁴⁸ คนเลบานา คนฮากา บา คนซัลมัย ⁴⁹ คนฮานัน คนกิดเดล คนกาฮาร์ ⁵⁰ คนเรออา ยาร์ คนเรชิน คนเนโคดา ⁵¹ คนกัสซาม คนอูสซาร์ คนปา เสอาห์ ⁵² คนเบสัย คนเมอูนิม คนเนฟิซิม ⁵³ คนบักบูก คนฮาคุฟา คนฮารฮูร ⁵⁴ คนบัสลิต คนเมหิดา คนฮารซา ⁵⁵ คนบารโซส คนลิสเระ คนเทมาห์ ⁵⁶ คนเนซียาร์ คนฮาทิฟา

สำมะโนครัวเชื้อสายลูกหลานผู้รับใช้ของซาโลมอน

⁵⁷ ลูกหลานผู้รับใช้ของซาโลมอน คนโสทัย คนโสเฟเรท คนเปรีดา ⁵⁸ คนยาอาลา คนดาร์โคน คนกิดเดล ⁵⁹ คนเซฟาทิยาห์ คนฮัทธิล คนโปเคเรท แห่งซาบาอิม คนอาโมน ⁶⁰ คนใช้ประจำ พระวิหาร ทั้ง ลี้น และ ลูกหลาน แห่งข้าราชการของซาโลมอน มีสามร้อยเก้าสิบสองคน ⁶¹ ต่อไปนี้ เป็นบรรดาคนที่ขึ้นมาจากเทลเมลาห์ เทลฮารซา เครูบ อัดโดน และอิมเมอร์ แต่เขาพิสูจนเรือนบรรพบุรุษของเขาหรือเชื้อสายของเขาไม่ได้ ว่าเขาเป็นคนอิสราเอลหรือไม่ ⁶² คือคนเดลายาร์ คนโทบิอาห์ คนเนโคดา หกร้อยสี่สิบสองคน

ปุโรหิตบางคนพิสูจนสายวงศ์ตระกูลของเขาไม่ได้

⁶³ จากบรรดาปุโรหิตด้วยคือ คนฮาบายาร์ห์ คนฮักโซส คนบารซิลลัย ผู้มีภรรยาคนหนึ่งเป็นบุตรสาวของบารซิลลัยคนกิเลอาด จึงได้ชื่อตามนั้น ⁶⁴ คนเหล่านี้หากาลลงทะเลเบียนของเขา ในทะเลเบียนสำมะโนครัว เชื้อสาย แต่หาไม่พบ จึงถือว่าเป็นมลทิน และถูกตัดออกจากตำแหน่งปุโรหิต ⁶⁵ ผู้ว่าราชการเมืองสั่งเขามิให้รับอาหารบริสุทธิ์ที่สุด จนกว่าจะมีปุโรหิตที่จะปรึกษากับอูริมและทุมมิมเสียก่อน

จำนวนชุมนุมชนทั้งหมด

⁶⁶ ชุมนุมชนทั้งหมดด้วยกันมีสี่หมื่นสองพันสามร้อยหกสิบคน ⁶⁷ นอกเหนือจากคนใช้ชายหญิงของเขา ซึ่งมีอยู่เจ็ดพันสามร้อยสามสิบเจ็ดคน และเขามีนักร้องสองร้อยสี่สิบห้าคนทั้งชายและหญิง

ทรัพย์สมบัติของพวกเขา

⁶⁸ มาของเขามีเจ็ดร้อยสามสิบหกตัว ล่อของเขามีสองร้อยสี่สิบห้าตัว ⁶⁹ อูฐของเขามีสี่ร้อยสามสิบห้าตัว และลาของเขามีหกพันเจ็ดร้อยยี่สิบห้าตัว ⁷⁰ ประมุขของบรรพบุรุษบางคนได้ถวายให้แก่งาน ผู้ว่าราชการถวายเข้าพระคลังเป็นทองคำหนึ่งพัน ดาริค ขาม ห้า สิบลูก เสื้อ ปุโรหิตห้าร้อยสามสิบห้าตัว ⁷¹ และประมุขของบรรพบุรุษบางคนถวายให้แก่พระคลังของงาน เป็นทองคำสองหมื่นดาริค เงินสองพันสองร้อยมาเน ⁷² และสิ่งที่ประชาชนส่วนที่เหลือถวายนั้น มีทองคำสองหมื่น ดาริค เงินสองพันมาเน และเสื้อปุโรหิตหกสิบเจ็ดตัว ⁷³ ดังนั้นบรรดาปุโรหิต คนเลวี คนเฝ้าประตู นักร้อง ประชาชนบางคน คนใช้ประจำพระวิหาร และคนอิสราเอลทั้งปวงอาศัยอยู่ในหัวเมืองของตน เมื่อถึงเดือนที่เจ็ด คนอิสราเอลอยู่ในหัวเมืองของเขาทั้งหลาย

8

เอสราอ่านพระราชบัญญัติให้ประชาชนทั้งหลายฟัง

¹ ประชาชน ทั้ง ปวง ได้ ชุมนุม พร้อม หน้า กันที่ ถนน ซึ่ง อยู่หน้า ประตูน้ำ และ เขา บอก เอส รา ธร รมมา จาร ย์ให้ นำ หนังสือ พระราช บัญญัติของ โมเสส ซึ่ง พระเย โฮวาร์ท ทรง บัญชา แก่ อิสราเอล นั้น มา ² เอสรา ปุโรหิต ได้ นำ พระราช บัญญัติมา หน้า ชุมนุมชน ทั้ง ชาย และ หญิง และ บรรดา ผู้ที่ ฟัง เข้าใจ ได้ ณ วัน ต้น ของ เดือน ที่ เจ็ด ³ และ ท่าน หัน

หน้าไปทางถนน ซึ่งอยู่หน้า ประตูน้ำ อ่าน ตั้งแต่เช้า ตรูจนเที่ยง วัน ต่อ หน้า ผู้ชาย ผู้หญิงกับ บรรดา ผู้ที่ฟัง เข้าใจได้ และประชาชน ก็ ตะแคงหู ฟัง หนังสือ พระราชบัญญัติ ⁴ เอสรา ธรรมาจารย์ ยืน อยู่บน แท่น ไม้ ซึ่ง เขา ทำ ไว้ เพื่อ การ นี้ ช่างๆ ท่าน มี มัททีธิยาห์ เซมา อานา ยาห์ อูริอาห์ ฮิลคิยาห์ และ มาอาสะอาห์ ยืน อยู่ ข้าง ขวามือ ของ ท่าน กับ มี เปดา ยาห์ มิซาเอล มัลคิยาห์ ฮาซุม อັชบัต ดานาห์ เศคาริยาห์ และ เมซูลลาม อยู่ ข้าง ซ้ายมือ ของ ท่าน ⁵ และ เอสรา ได้ เปิด หนังสือ ต่อ สายตา ของ ประชาชน ทั้ง ปวง (เพราะ ท่าน อยู่ สูง กว่า ประชาชน ทั้ง ปวง นั้น) เมื่อ ท่าน เปิด หนังสือ ประชาชน ทั้งหมด ก็ ยืน ขึ้น ⁶ เอสรา สรรเสริญ พระเยโฮวาห์ พระเจ้า ใหญ่ ยิ่ง และ ประชาชน ทั้ง ปวง ตอบ ว่า “เอเมน เอเมน” พร้อ มกับ ยก มือ ขึ้น และ เขา ทั้ง หลาย โนม้ ตัว ลง นมัสการ พระเยโฮวาห์ ขบ หน้า ลง ถึง ดิน ⁷ อนึ่ง เยชูอา บานี เซเรบิยาห์ ยามีน อักซูป ชับเบรีย โฮติยาห์ มาอาสะอาห์ เคลีทา อาซาริยาห์ โยซาบาด ฮานัน เปโลยาห์ และ พวก คน เลวี ได้ ช่วย ประชาชน ให้ เข้าใจ พระราชบัญญัติ ฝ่าย ประชาชน ก็ ยัง อยู่ ใน ที่ ของ ตน ⁸ และ เขา ทั้ง หลาย อ่าน จาก หนังสือ จาก พระราชบัญญัติ ของ พระเจ้า เป็น ตอนๆ และ เขาก็ แผล ความ ประชาชน จึง เข้าใจ ข้อ ความ ที่ อ่าน นั้น ⁹ และ เนหะมีย์ ที่ เป็น ผู้ว่า ราชการ และ เอสรา บุโรหิต และ ธรรมาจารย์ และ คน เลวี ผู้สอน ประชาชน ได้ พูด กับ ประชาชน ทั้ง ปวง ว่า “วันนี้ เป็น วัน บริสุทธี แต่ พระเยโฮวาห์ พระเจ้า ของ ท่าน ทั้ง หลาย อย่า คร่ำครวญ หรือ ร้องไห้” เพราะ ประชาชน ได้ ร้องไห้ เมื่อ เขา ได้ ยืน ถ้อยคำ ของ พระราชบัญญัติ ¹⁰ แล้ว ท่าน พูด กับ เขา ทั้ง หลาย ว่า “ไป เกิด ไป รับ ประทาน ไขมัน และ ต้ม น้ำ หวาน และ ส่ง ส่วน อาหาร ไป ให้ คน ที่ ไม่มี อะไร เตรียม ไว้ เพราะ ว่า วัน

เนหะมีย์ 8:11 22 เนหะมีย์ 8:18

นี่เป็นวันบริสุทธิ์แต่องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา อย่าโคกเศร้าเลย เพราะความชื่นบานของตนในพระเยโฮวาห์เป็นกำลังของท่าน” ¹¹ บรรดาคน เลวี จึง ให้ ประชาชน ทั้ง ปวง เจียบ กล่าว ว่า “จง นิ่ง เสีย เพราะวันนี้เป็นวันบริสุทธิ์ อย่าทุกซ์ โศกเลย” ¹² และประชาชนทั้งปวงจึงไปกินและดื่มและส่ง ส่วนอาหาร เปรมปรืดกันเป็นที่ยิ่ง เพราะเขาทั้งหลายเข้าใจ ถ้อยคำซึ่งประกาศให้เขาฟังนั้น ¹³ ณ วันที่สอง ประมุขของ บรรพบุรุษ แห่ง ประชาชน ทั้ง ปวง พร้อมกับบรรดา บุโรหิต และคนเลวีมาหาเอสราธรรมาจารย์พร้อมกัน เพื่อจะศึกษา ถ้อยคำของพระราชบัญญัติ

การถือเทศกาลอยู่เพิง

¹⁴ และเขาเห็นเขียนไว้ ในพระราชบัญญัติว่า พระเยโฮวาห์ได้ทรงบัญชาโดยทางโมเสสว่า ประชาชนอิสราเอลควร จะอยู่เพิงระหว่างเทศกาลเลี้ยงใน เดือนที่เจ็ด ¹⁵ และเขา ควร จะ ประกาศ และ ป่าว ร้อง ใน หัว เมือง ทั้ง ปวง และใน เยรูซาเล็มว่า “จงออกไปที่ภูเขา และนำกิ่งมะกอกเทศ กิ่ง ไม้สน กิ่งต้นน้ำมันเขียว ไบอินทผลัม และกิ่งไม้ใบดกอื่นๆ เพื่อทำเพิง ดังที่ได้เขียนไว้” ¹⁶ ประชาชนจึงออกไป เอากิ่ง ไม้เหล่านั้นมาและทำเพิงสำหรับตัวต่างอยู่บนหลังคาบ้าน ของตน และตามลานบ้านของตน และในลานพระนิเวศ ของพระเจ้า และในถนนที่ประตูน้ำ และในถนนที่ประตูเอ ฟราอิม ¹⁷ และ ชุม นุ่ม ชน ทั้ง ปวง ผู้ได้กลับ มา จาก การ เป็น เกลย ได้ ทำ เพิง และ พัก อยู่ใน เพิง เขา มีความ เปรม ปรืดยิ่งนัก เพราะตั้งแต่สมัยของเยชูอาบุตรชายนูนถึงวัน นั้น ประชาชนอิสราเอลไม่ได้กระทำเลย ¹⁸ และทุกวันท่าน อ่านจากหนังสือพระราชบัญญัติของพระเจ้า ตั้งแต่วันแรก

จนวันสุดท้าย เขาถือเทศกาลเลี้ยงอยู่เจ็ดวัน และในวันที่แปดมีการประชุมอันศักดิ์สิทธิ์ตามระเบียบปฏิบัติ

9

การสารภาพ การถืออดอาหารและการกลับใจเสียใหม่

¹ ในวันนี้ยี่สิบสี่เดือนนี้ ประชาชนอิสราเอลได้ชุมนุมกันถืออดอาหาร และนุ่งห่มผ้ากระสอบ และเอาดินใส่ศีรษะ ² และเชื้อสายของอิสราเอลได้แยกตนออกจากชนต่างชาติทั้ง ปวง และยื่น สารภาพ บาป ของ ตน และ สารภาพ ความ ชั่ว ชั่ว แห่ง บรรพบุรุษ ของ เขา ³ และ เขา ลุก ขึ้น ใน ที่ ของ เขา และอ่านหนังสือพระราชบัญญัติของพระเยโฮวาห์ พระเจ้าของเขาอยู่สามชั่วโมง อีกสามชั่วโมงเขาสารภาพ และนมัสการพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเขาทั้งหลาย

พวกปุโรหิตและคนเลวีสารภาพบาปของตน

⁴ เยชูอา บานี ชัดมีเอล เซบานียาห์ บุนนี เซเรบิยาห์ บานี และเคนานี คนเลวี ได้ยืนขึ้นที่บันได และเขาได้ร้อง ด้วย เสียง ดัง ต่อ พระ เย โฮ วาห์ พระเจ้าของ เขา ⁵ แล้วคนเลวี เยชูอา ชัดมีเอล บานี อาซับนิยาห์ เซเรบิยาห์ โฮติยาห์ เซบานียาห์ และเปธาหิยาห์ กล่าวว่า “จงยืนขึ้นและสรรเสริญพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านทั้งหลายตั้งแต่นั้น รั้นดร์กาลจนนิรันดร์กาล สาธุการแด่พระนามอันรุ่งโรจน์ของพระองค์ ซึ่งยิ่งใหญ่เหนือการไถ่บาปและการสรรเสริญทั้ง ปวง ⁶ พระองค์คือ พระ เย โฮ วาห์พระองค์องค์เดียว พระองค์ได้ทรงสร้างฟ้าสวรรค์ ฟ้าสวรรค์อันสูงสุดพร้อม กับ บริวาร ทั้ง ลิ่น ของ ฟ้า สวรรค์นั้น แผ่น ดิน โลก และ บรรดาสิ่ง ที่ อยู่ ใน นั้น ทะเล และบรรดาสิ่ง ที่ อยู่ ใน นั้น และ พระองค์ ทรง รักษา สิ่ง ทั้ง ปวง เหล่า นั้น ไว้ และบริวารของ

ฟ้าสวรรค์ได้นมัสการพระองค์⁷ พระองค์คือพระเยโฮวาห์ พระเจ้าผู้ทรงเลือกอับราม และทรงนำท่านออกมาจาก เมืองเออร์แห่งประเทศเคลเดีย และทรงประทานนามท่าน ว่าอับราฮัม⁸ และพระองค์ทรงเห็นว่าน้ำใจของท่านสัตย์ ซื่อต่อพระพักตร์พระองค์ และพระองค์ได้ทรงกระทำพันธสัญญากับท่าน ที่จะประทานแผ่นดินของคนคานาอัน คนฮิตไทต์ คนอาโมไรต์ คนเปริสซี คนเยบุส และคนเกอร์กาซีให้แก่เชื้อสายของท่าน และพระองค์ทรงกระทำให้คำตรัสของพระองค์สำเร็จ เพราะพระองค์ชอบธรรม⁹ และพระองค์ทอดพระเนตรความทุกข์ใจของบรรพบุรุษของข้าพระองค์ในอียิปต์ และฟังเสียงร้องทุกข์ของเขาทั้งหลายที่ทะเลแดง¹⁰ และพระองค์ทรงกระทำหมายสำคัญและการมหัศจรรย์สู้ฟาโรห์และข้าราชการทั้งสิ้น และต่อประชาชนทั้งสิ้นแห่งแผ่นดินของฟาโรห์ เพราะพระองค์ทรงทราบว่าเขาทั้งหลายได้ประพฤติอย่างหยิ่งยโสต่อบรรพบุรุษของข้าพระองค์ และพระนามของพระองค์ก็ลือไป ดังทุกวันนี้¹¹ และพระองค์ได้ทรงแยกทะเลต่อหน้าเขาทั้งหลาย เขาจึงเดินไปกลางทะเลบนดินแห้ง และพระองค์ได้ทรงเหวี่ยงผู้ข่มเหงเขาทั้งหลายลงในที่ลึกอย่างกับทรงเหวี่ยงหินลงไป ในมหาสมุทร¹² ยิ่งกว่านั้นอีก พระองค์ทรงนำเขาในกลางวันด้วยเสาเมฆ และในกลางคืนด้วยเสาเพลิง เพื่อให้แสงแก่เขาในทางที่เขาควรจะไป¹³ พระองค์เสด็จลงมาบนภูเขาซีนาย และตรัสกับเขาจากฟ้าสวรรค์ และประทาน คำตัดสินอันชอบ และพระราชบัญญัติที่แท้ กฎเกณฑ์และพระบัญญัติที่ดีแก่เขา¹⁴ และพระองค์ทรงให้เขาทราบถึงวันสะบาโตบริสุทธิ์ของพระองค์ และทรงบัญญัติข้อบังคับ กฎเกณฑ์และพระราชบัญญัติทางโมเสสผู้รับใช้ของพระองค์¹⁵ พระองค์ประทานอาหารแก่เขาจากฟ้า

สวรรค์แก้ความทิว และทรงนำน้ำออกมาจากศิลาให้เขา
 แก้กระหาย และพระองค์ทรงสัญญาไว้ว่าจะให้เขาเข้าไป
 ยึดแผ่นดินซึ่งพระองค์ทรงปฏิญาณว่าจะประทานให้เขา
 นั้น ¹⁶ แต่เขาทั้งหลาย คือบรรพบุรุษของข้าพระองค์ทั้ง
 หลายได้ประพฤติอย่างหยิ่งยโส และแข็งคอของเขาเสีย
 มิได้เชื่อฟังพระบัญญัติของพระองค์ ¹⁷ เขาทั้งหลายปฏิเสธ
 ไม่เชื่อฟัง และไม่เอาใจใส่ในการมหัศจรรย์ซึ่งพระองค์ทรง
 ประกอบขึ้นท่ามกลางเขา แต่เขาแข็งคอของเขา และใน
 การกบฏนั้นได้แต่งตั้งหัวหน้าเพื่อจะกลับไปสู่ความเป็น
 ทาสเขา แต่พระองค์ทรงเป็นพระเจ้าพร้อมที่จะทรงให้อภัย
 มีพระทัยเมตตาและกรุณา ทรงพระพิโรธข้า และทรงอุทม
 ด้วยความเมตตา และมีได้ทรงละทิ้งเขาทั้งหลาย ¹⁸ แม้ว่า
 เขาทั้งหลายได้สร้างรูปวัวหล่อไว้สำหรับตัว และกล่าวว่า
 ‘นี่คือพระเจ้าของเรา ผู้ทรงนำเราขึ้นมาจากอียิปต์’ และ
 ได้กระทำ การหมิ่น ประมาท อย่างใหญ่หลวง ¹⁹ ด้วย พระ
 กรุณาซบซ้อนของพระองค์ พระองค์ก็ได้ทรงละทิ้งเขาใน
 ถิ่นทุรกันดาร เสาเมฆซึ่งนำเขาในกลางวันมิได้พรางจาก
 เขาไป หรือ เสาเพลิง ใน กลาง คคืน ซึ่ง ให้ แสง แก่ เขา ตาม
 ทางซึ่งเขาควรจะไปก็มิได้ขาดไป ²⁰ พระองค์ประทานพระ
 วิญญาณอันประเสริฐให้สั่งสอนเขา และมีได้ทรงยับยั้งมา
 นาของพระองค์เสียจากปากของเขาทั้งหลาย และประทาน
 น้ำแก้กระหายของเขา ²¹ เออ พระองค์ทรงชูปเลี้ยงเขาทั้ง
 หลายใน ถิ่น ทุรกัน ดาร สี่สิบปี และ เขามีได้ขาด สิ่งใดเลย
 เสื้อผ้าของเขาไม่ขาดวัน และเท้าของเขามีได้บวม ²² และ
 ยิ่งกว่านั้นอีก พระองค์ทรงมอบราชอาณาจักรและชนชาติ
 ทั้งหลายแก่เขา และทรงป้อนให้เขาตามเขตแดน เขาจึง
 ได้ ยึด แผ่น ดิน แห่ง ลีโชน และ แผ่น ดิน ของ กษัตริย์แห่ง
 เมือง เฮช โบน และ แผ่น ดิน ของ โอ กษัตริย์แห่ง เมือง บา

ชาน 23 พระองค์ทรง ทวี ลูก หลาน ของ เขา อย่าง ดวงดาว แห่ง ฟ้า สวรรค์ และพระองค์ทรง นำ เขา เข้า ไป ใน แผ่น ดิน ซึ่ง พระ องค์ ตรัส สัญญา ไว้ กับ บรรพบุรุษ ของ เขา ให้ เข้า ไป ยึด นั้น 24 ลูก หลาน เหล่า นั้น จึง เข้า ไป และ ยึด แผ่น ดิน นั้น พระ องค์ ทรง ปราบ ปราบ ชาว แผ่น ดิน นั้น คือ คน คานาอัน ให้ พัน หน้า เขา และ ทรง มอบ เขา ทั้ง หลาย ไว้ ใน มือ ของ เขา พร้อมกับ กษัตริย์ และ ชนชาติ ทั้ง หลาย แห่ง แผ่น ดิน นั้น ให้ ได้ กระทำ แก่ คน เหล่า นั้น ตาม ชอบใจ เขา 25 และ เขา จึง เข้า ยึด หัว เมือง ที่มี ป้อม และ แผ่น ดิน อุดม และ ถือ กรรมสิทธิ์ เรือน ซึ่ง เต็ม ด้วย ของ ดี ทั้ง ปวง ทั้ง ที่ ชัง น้ำ ซึ่ง สกัด ไว้ สวน อุ่น สวน มะกอก เทศ และ ต้น ผล ไม้ มาก มาย เขา จึง ได้ กิน อิ่ม จน อ้วน และ ปิติ ยินดี ใน พระ คุณ ยิ่ง ของ พระ องค์ 26 ถึง กระ นั้น ก็ ดี เขา ไม่ เชื่อ ฟัง และ ได้ กบฏ ต่อ พระ องค์ เหยียด พระ ราชา บัญญัติ ของ พระ องค์ ไว้ เบื้อง หลัง และได้ ฆ่า ผู้ พยากรณ์ ของ พระ องค์ ผู้ ซึ่ง ได้ ตัก เตือน เขา เพื่อให้ เขา กลับ มา หา พระ องค์ และ เขา กระทำ การ หมิ่น ประมา ทอย่าง ใหญ่ หลวง 27 เพราะ ฉะนั้น พระ องค์ ทรง มอบ เขา ไว้ ใน มือ ศัตรู ของ เขา ผู้ ซึ่ง กระทำ ให้ เขา ทน ทุกข์ และ ใน เวลา แห่ง การ ทน ทุกข์ ของ เขา นั้น เขา ร้อง ทูล ต่อ พระ องค์ และ พระ องค์ ทรง ฟัง เขา จาก ฟ้า สวรรค์ พระ องค์ ได้ ประทาน บรรดา ผู้ ช่วย แก่ เขา ผู้ ได้ ช่วย เขา ให้ พัน จาก มือ ศัตรู ของ เขา ตาม พ ระ กรุณา ซ้ำ ซ้อน ของ พระ องค์ 28 แต่ เมื่อ เขา พัก สงบ แล้ว เขาก็ กระทำ ความ ชั่ว ต่อ พระ พักตร์ พระ องค์ อีก พระ องค์ จึง ทรง สละ เขา ไว้ ใน มือ ศัตรู ของ เขา ศัตรู จึง ได้ ปก ครอง เขา ถึง กระ นั้น เมื่อ เขา หัน มา ร้อง ทูล ต่อ พระ องค์ พระ องค์ ทรง ฟัง เขา จาก ฟ้า สวรรค์ และ พระ องค์ ทรง ช่วย เขา ให้ พัน หลาย ครั้ง หลายหน ตาม พ ระ กรุณา ของ พระ องค์ 29 และ

พระองค์ทรงตั้งคุณเตือนเขา เพื่อว่าจะทรงหันเขาให้กลับมา
สู่พระราชบัญญัติของพระองค์ แต่เขาก็ยังประพฤติอย่าง
เยอ หยิ่ง อวดดี ไม่ยอม เชื่อ ฟัง พระบัญญัติของ พระองค์
แต่ได้กระทำผิดต่อ คำตัดสินของพระองค์ (อันเป็นข้อปฏิบัติซึ่ง
มนุษย์ จะ ดำรงชีพ อยู่ได้) และ ได้ หัน ป่า ต้อ และ
คอแข็ง เข้า สู้ และ มิได้เชื่อ ฟัง ³⁰ พระองค์ทรง อดทน กับ
เขาอยู่ หลายปี และทรง เตือน เขา ด้วย พระวิญญาน ของ
พระองค์ทาง ผู้พยากรณ์ของพระองค์ เขาก็ยังไม่เรี่ยหูฟัง
เพราะฉะนั้น พระองค์จึง ทรง มอบ เขา ไว้ ใน มือ ของ คนชาติ
ทั้งหลายแห่งแผ่นดินนั้น ³¹ ถึง กระนั้น ด้วยพระกรุณา ซ้ำ
ซ้อนของพระองค์ พระองค์มิได้ทรงกระทำ ให้เขาพิเนาศหรือ
ละทิ้ง เขา เสีย เพราะพระองค์ ทรง เป็น พระเจ้า ผู้ทรง พระ
เมตตา และพระกรุณา ³² ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์ทั้ง
หลาย ซึ่งเป็น พระเจ้าใหญ่ยิ่ง ทรง ฤทธิ์ และ นำ เกรง กลัว
ผู้ทรง รักษา พันธ สัญญา และ ความ เมตตา ฉะนั้นบัดนี้ขอ
พระองค์อย่า ทรง เห็นว่า ความ ทุกข์ ยาก ลำบาก ทั้ง สิ้น นั้น
เป็น แต่สิ่ง เล็ก น้อย ซึ่งบัง เกิด ขึ้นกับ ข้า พระองค์ทั้ง หลาย
กับ บรรดา กษัตริย์ ของ ข้า พระองค์ กับ บรรดา เจ้า นาย
บรรดา ปุโรหิต บรรดา ผู้พยากรณ์ บรรพบุรุษ และคนชาติ
ของ พระองค์ทั้ง สิ้น ตั้งแต่สมัย กษัตริย์ อัสซีเรีย จนถึง วัน
นี้ ³³ แต่ใน บรรดา สิ่ง ที่เกิด ขึ้น แก่ ข้า พระองค์ทั้ง หลาย
พระองค์ ยุติธรรม เพราะ พระองค์ ทรง ประกอบ กิจ อย่าง
เที่ยง ตรง แต่ข้า พระองค์ ทั้ง หลาย ประพฤติ อย่าง ชั่ว ร้าย
³⁴ บรรดา กษัตริย์ เจ้า นาย ปุโรหิต และบรรพบุรุษ ของข้า
พระองค์ทั้ง หลาย มิได้รักษา พระราช บัญญัติของ พระองค์
หรือ เชื่อ ฟัง พระบัญญัติของพระองค์ และพระโอวาทของ
พระองค์ ซึ่ง พระองค์ ทรง เตือน เขา ³⁵ เพราะ เขา ทั้ง หลาย

มิได้ปรนนิบัติพระองค์ในราชอาณาจักรของเขา ในพระคุณ
 ยิ่ง ของ พระองค์ ซึ่ง พระองค์ ทรง ประทาน แก่เขา และใน
 แผ่นดินที่ใหญ่อุดม ซึ่ง พระองค์ ทรง ยก ให้แก่เขา และเขา
 มิได้เห็น กลับ จาก การ ชั่วร้าย ของ เขา ³⁶ ดูเถิด วัน นี้ข้า
 พระองค์ ทั้ง หลาย เป็น ทาส ใน แผ่นดินที่พระองค์ประทาน
 แก่บรรพบุรุษของข้าพระองค์ทั้งหลาย เพื่อให้ได้รับประทาน
 พิษ ผล กับ ของ อัน ดี ของ มัน ดูเถิด ข้า พระองค์ ทั้ง หลาย
 เป็น ทาส ใน แผ่น ดิน นั้น ³⁷ และ ผลิตผล อัน มากมาย ของ
 แผ่น ดิน นั้นก็ ตก แก่กษัตริย์ผู้ที่พระองค์ทรง ตั้ง ไว้เหนือข้า
 พระองค์ทั้งหลาย ด้วยเหตุบาปของข้าพระองค์ทั้งหลาย เขา
 ทั้งหลาย มีอำนาจเหนือร่างกาย และเหนือฝูงสัตว์ของข้า
 พระองค์ทั้งหลาย ตาม ความ พอใจ ของ เขา ทั้งหลาย และ
 ข้าพระองค์ทั้งหลายทุกชั้นนัก ³⁸ เหตุบรรดาสิ่งเหล่านี้เราทั้ง
 หลายจึงกระทำพันธสัญญามั่นคงและบันทึกไว้ เจ้านาย คน
 เลวีและปุโรหิตของเราทั้งหลายจึงประทับตราของเขาไว้”

10

รายชื่อของคนประทับตราไว้ที่พันธสัญญา

¹ บรรดา ผู้ที่ประทับ ตรา ของ เขา ไว้คือ เน หะ มีย์ผู้ ว่า
 ราชการ ผู้เป็นบุตรชายฮาคาเลียห์ เศเดคียาห์ ² เสโรอาห์
 อาซารียาห์ เยเรมีย์ ³ ปาซเฮอร์ อามารียาห์ มัลคียาห์ ⁴ ฮัท
 ธัช เซบานียาห์ มัลลูล ⁵ ฮาริม เมเรโมท โอบาดีห์ ⁶ ดาเนียล
 กินเนเอน บารูด ⁷ เมซูลลาม อาบียาห์ มียามิน ⁸ มาอาซิ
 ยาห์ บิลกัย เซไมอาห์ คนเหล่านี้เป็นปุโรหิต ⁹ และคนเลวีคือ
 เยชูอา ผู้เป็นบุตรชายอาซันยาห์ บินนุยลูกหลานเฮนาดัด
 ชัดมีเอล ¹⁰ และพี่น้องของเขา เซบานียาห์ โยดียาห์ เคลีทา
 เปโลยาห์ ฮานัน ¹¹ มีคา เรโหบ ฮาซาบียาห์ ¹² คักเกอร์ เซเรบิ

ยาร์ เซบานียาร์¹³ โยดียาห์ บานี เบนินู¹⁴ บรรดาหัวหน้าของ
 ประชาชนคือ ปาโรส ปาห์ทโมอับ เอลาม ศัทธู บานี¹⁵ บุณนี
 อัสกาต เบบัย¹⁶ อาโดเนียห์ บิกวีย อาติน¹⁷ อาเทอร์ เอเซคิ
 ยาร์ อัสซัวร์¹⁸ โยดียาห์ ฮาซุม เบไซ¹⁹ ฮาริฟ อานาโธท เนบัย
²⁰ มักปีอาซ เมซูลลาม เอซิร์²¹ เมเซซาเบล ศาโดก ยาดดูวา
²² เป-ลาทียาร์ ฮานัน อานายาร์²³ โอเซยา ฮานันยาร์ หัสซุบ
²⁴ ฮัลโลเฮซ ปิลหา โชเบก²⁵ เรฮูม ฮาซันนาห์ มาอาเสอห์
²⁶ อาทืออาร์ ฮานัน อานัน²⁷ มัลลูค ฮาริม บาอานาห์²⁸ ส่วน
 ประชาชน นอก นั้น บรรดาบุโรหิต คนเลวี คนเฝ้า ประตู
 นักร้อง คนใช้ประจำพระวิหาร และคนทั้งปวง ผู้ได้แยกตัว
 ออกจากชนชาติทั้งหลายของแผ่นดินเหล่านั้น มาถือพระ
 ราชบัญญัติของพระเจ้า ทั้งภรรยาของเขา บุตรชายบุตร
 สาวของเขา และคนทั้งปวง ผู้มีความรู้และความเข้าใจ
²⁹ ได้สมทบกับพี่น้องของเขา กับขุนนางของเขา ได้เข้าใน
 การสาปแช่งและในการปฏิญาณที่จะดำเนินตามพระราช
 บัญญัติของพระเจ้า ซึ่งทรงมอบไว้ทางโมเสส ผู้รับใช้ของ
 พระเจ้า และที่จะปฏิบัติและกระทำตามพระบัญญัติทั้งสิ้น
 ของพระเยโฮวาห์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา และตามคำ
 ตัดสินและกฎเกณฑ์ของพระองค์³⁰ และที่เราทั้งหลายจะ
 ไม่ยกบุตรสาวของเราให้แก่ชนชาติทั้งหลายของแผ่นดิน
 นั้น และไม่รับบุตรสาวของเขาทั้งหลายให้แก่บุตรชายของ
 เรา³¹ และถ้าชนชาติทั้งหลายของแผ่นดินนั้น นำเครื่อง
 ใช้หรือข้าวอย่างใดๆ มาขายในวันสะบาโต เราจะไม่ซื้อ
 จากเขาในวันสะบาโตหรือในวันบริสุทธี และเราจะไม่เก็บ
 ผลของปีที่เจ็ด และไม่เก็บหนี้สินทุกอย่าง³² และเราทั้ง
 หลายกำหนดไว้ว่าจะให้คิดกับตัวเราเป็นรายปีให้เสียคน

ละจำนวนหนึ่งส่วนสาม เซเซล เพื่อการปรนนิบัติในพระนิเวศของพระเจ้าของเรา ³³ คือให้เป็นราคาขนมปังหน้าพระพักตร์ ธัญญาบูชาเนื่องนิตย์ เครื่องเผาบูชาเนื่องนิตย์สำหรับสัปดาห์ต่างๆ วันขึ้นหนึ่งค่ำ เทศกาลกำหนดต่างๆ สิ่งของบริสุทธิ์ และเครื่องบูชาไถ่บาปเพื่อทำการลบมลทินบาปของพวกอิสราเอล สำหรับงานทุกอย่างในพระนิเวศของพระเจ้าของเราทั้งหลาย ³⁴ เราได้จับสลากด้วย คือบรรดาปุโรหิต คนเลวี และประชาชนทั้งหลายเพื่อเอาพินถวาย นำเข้ามาในพระนิเวศของพระเจ้าของเรา ตามเรือนบรรพบุรุษของเรา ตามเวลากำหนดเป็นปีๆ เพื่อเผาบนแท่นบูชาแห่งพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเรา ตามที่บันทึกไว้ในพระราชบัญญัติ ³⁵ และเพื่อนำผลแรกแห่งที่ดินของเรา และผลแรกของผลต้นไม้ทั้งสิ้นทุกปี มายังพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ ³⁶ และจะนำบุตรชายหัวปี และสัตว์หัวปีของเรา ตามที่บันทึกไว้ในพระราชบัญญัติ และลูกหัวปีแห่งฝูงวัว และฝูงแพะแกะของเรามายังพระนิเวศของพระเจ้าของเรา ยังปุโรหิต ผู้ปรนนิบัติอยู่ในพระนิเวศแห่งพระเจ้าของเรา ³⁷ และที่จะนำยอดแป้ง เปียกของเรา สิ่งบริจาคของเรา ผลไม้ของต้นไม้ทุกต้น น้ำมันและน้ำมัน มายังบรรดาปุโรหิต มายังห้องพระนิเวศของพระเจ้าของเรา และที่จะนำสิบชักหนึ่งจากแผ่นดินของเรามาให้คนเลวี เพราะคนเลวีเป็นผู้เก็บสิบชักหนึ่งแห่งงานของเราจากหัวเมืองชนบททั้งสิ้นของเรา ³⁸ และปุโรหิต ลูกหลานของอาโรน จะอยู่กับคนเลวีเมื่อคนเลวีได้รับสิบชักหนึ่ง และคนเลวีจะนำสิบชักหนึ่งของสิบชักหนึ่งมายังพระนิเวศของพระเจ้าของเรา มายังห้อง ยังคงพิสด ³⁹ เพราะประชาชนอิสราเอลและคนเลวีจะนำส่วนบริจาคคือ ข้าว น้ำมันใหม่และน้ำมัน มายัง

ห้องซึ่งเป็นทีเก็บเครื่องใช้ของสถานบริสุทธิ์ และที่อยู่ของปุโรหิตผู้ปรนนิบัติ และคนเฝ้าประตู และนักร้อง เราจะไม่เพิกเฉยต่อพระนิเวศของพระเจ้าของเรา

11

รายชื่อของคนที่มาอาศัยอยู่ในเยรูซาเล็ม

¹ พวกประมุขของประชาชนอาศัยอยู่ในเยรูซาเล็ม และประชาชนนอกนั้นจับสลากกัน เพื่อจะนำเอาคนส่วนหนึ่งในสิบส่วนให้เข้าไปอยู่ในเยรูซาเล็ม นครบริสุทธิ์ ฝ่ายอีกเก้าส่วนสิบนั้นให้อยู่ในหัวเมืองต่างๆ ² และประชาชนได้โมทนาแก่บรรดาผู้ที่สมัครใจไปอยู่ในเยรูซาเล็ม ³ ต่อไปนี้เป็นหัวหน้ามณฑลที่มาอาศัยอยู่ในเยรูซาเล็ม แต่ในหัวเมืองของประเทศยูดาห์ต่างคนต่างอาศัยอยู่ในที่ดินของตนในหัวเมืองของตน คืออิสราเอล บรรดาปุโรหิต คนเลวี คนใช้ประจำพระวิหาร และลูกหลานข้าราชการของซาโลมอน ⁴ บางคนในลูกหลานของยูดาห์และลูกหลานของเบนยามินอาศัยอยู่ในเยรูซาเล็ม ลูกหลานของยูดาห์มี อาธายาห์บุตรชายอุสซียาห์ ผู้เป็นบุตรชายเศคาริยาห์ ผู้เป็นบุตรชายอามาริยาห์ ผู้เป็นบุตรชายเซฟาทิยาห์ ผู้เป็นบุตรชายมาหะลาเลล แห่งคนเปเรศ ⁵ และมาอาเสอาห์บุตรชายบารุค ผู้เป็นบุตรชายคลโฮเซห์ ผู้เป็นบุตรชายฮาซายาห์ ผู้เป็นบุตรชายอาดายาห์ ผู้เป็นบุตรชายโยยาริบ ผู้เป็นบุตรชายเศคาริยาห์ ผู้เป็นบุตรชายชาวซีโลห์ ⁶ ลูกหลานของเปเรศทั้งสิ้นที่อาศัยอยู่ในเยรูซาเล็ม มีคนเก่งกล้า สี่ร้อยหกสิบแปดคน ⁷ และต่อไปนี้เป็นคนเบนยามิน คือ สัลลูบุตรชายเมซูลลาม ผู้เป็นบุตรชายโยเอต ผู้เป็นบุตรชายเปดายาห์ ผู้เป็นบุตรชายโคลายาห์ ผู้เป็นบุตรชายมา

อาเสอาห์ ผู้เป็นบุตรชายอิธิเอล ผู้เป็นบุตรชายเยซาياهو⁸ และถัดเขาไปคือ กับบัย สัลลัย มีเก้าร้อยยี่สิบแปดคน⁹ โยเอลบุตรชายศิครีเป็นผู้ดูแลเขาทั้งหลาย และเหนือเมื่อนั้นยูดาห์บุตรชายเสนูอาห์เป็นที่สอง¹⁰ จากบรรดาปุโรหิตคือ เยดาياهوบุตรชายโยยาริบ ยาคิน¹¹ เสโรياهوบุตรชายอิสคิยาห์ ผู้เป็นบุตรชายเมซุลลาม ผู้เป็นบุตรชายศาโดก ผู้เป็นบุตรชายเมราโยท ผู้เป็นบุตรชายอาหิทูป ผู้ปกครองพระนิเวศของพระเจ้า¹² และพี่น้องของเขาที่ทำงานอยู่ในพระนิเวศ มีแปดร้อยยี่สิบสองคน และอาดาياهوบุตรชายเยโรธัม ผู้เป็นบุตรชายเปโลياهو ผู้เป็นบุตรชายอัมซี ผู้เป็นบุตรชายเศคาริยาห์ ผู้เป็นบุตรชายปาซเฮอร์ ผู้เป็นบุตรชายมัลคิยาห์¹³ และพี่น้องของเขา ประมุขของบรรพบุรุษมีสองร้อยสี่สิบสองคน และอามาซัสบุตรชายอาซาเรล ผู้เป็นบุตรชายอัคซัย ผู้เป็นบุตรชายเมซิลเลโมท ผู้เป็นบุตรชายอิมเมอร์¹⁴ และพี่น้องของเขาเป็นทแกล้วทหาร มีหนึ่งร้อยยี่สิบแปดคน ผู้ดูแลของเขาคือ ศับดีเอลบุตรชายของคนใหญ่คนโตคนหนึ่ง¹⁵ จากคนเลวีคือ เซไมอาห์บุตรชายหัสซูป ผู้เป็นบุตรชายอัสรีคัม ผู้เป็นบุตรชายฮาซาบิยาห์ ผู้เป็นบุตรชายนุนี¹⁶ และซับบะธัยกับโยซาบาด จากพวกหัวหน้าของคนเลวี ผู้ควบคุม การงานภายนอกพระนิเวศของพระเจ้า¹⁷ และมัถธานีياهوบุตรชายมีคา ผู้เป็นบุตรชายศับดี ผู้เป็นบุตรชายอาสาฟ ผู้เป็นหัวหน้าในการเริ่มต้นการโมทนาพระคุณในการอธิษฐาน และบักบูคิยาห์เป็นที่สองในหมู่พี่น้องของเขา และอับดาบุตรชายซัมมูวา ผู้เป็นบุตรชายกาลาล ผู้เป็นบุตรชายเยดูธัน¹⁸ คนเลวีทั้งหมดในนครบริสุทธิมี สองร้อยแปดสิบสี่คน¹⁹ คนเฝ้าประตูมี อักซูป

ทัลโมนและพี่น้องของเขา ผู้เฝ้าบรรดาประตูมีหนึ่งร้อยเจ็ดสิบสองคน

คนอิสราเอลนอกนั้นอาศัยอยู่ในหัวเมืองต่างๆ

²⁰ คนอิสราเอล นอกนั้น ที่เป็น พวกปุโรหิต และคนเลวี อยู่ใน หัว เมือง ทั้ง สิ้น ของ ยูดาห์ ทุก คน อยู่ใน ที่ดินมรดก ของ เขา ²¹ แต่คนใช้ประจำ พระวิหาร อยู่ที่โอเฟล และ ศิหะกับกิชปาควบคุมคนใช้ประจำพระวิหาร ²² ผู้ดูแลคนเลวี ใน เยรูซาเล็ม คือ อัสซิบูตรชายบานี ผู้เป็นบุตรชายฮาซาบิยาห์ ผู้เป็นบุตรชายมัถธานียาห์ ผู้เป็นบุตรชายมีคา สำหรับลูกหลานของอาสาฟ พวกนี้ร้องดูแลการงานพระนิเวศของพระเจ้า ²³ เพราะมีพระบัญชาจากกษัตริย์ถึงเรื่อง เขา และมีของปันส่วนที่ได้ตกลงกันไว้สำหรับนักร้อง ตาม ที่ต้องการทุกๆวัน ²⁴ และเปธาหิยาห์บุตรชายเมเซซาเบล คนเศ-ราห์ บุตรชายยูดาห์เป็นสนองโอรุสของกษัตริย์ใน เรื่องกิจการต่างๆอันเกี่ยวกับประชาชน ²⁵ ส่วนที่ชนบทและไร่นาของชนบทเหล่านั้น ประชาชนพวกยูดาห์บางคนอาศัย อยู่ในศิรียาทอราบา และชนบทของเมืองนั้น และในดีบอนกับชนบทของเมืองนั้น และในเยซับเซเอลกับชนบทของเมืองนั้น ²⁶ และในเยชูอา กับในโมลาดาห์ และเบธเปเลต ²⁷ ในฮาซารซูอาล ในเบเออร์เซบา กับชนบทของเมืองนั้น ²⁸ ในคิกลาท ในเมโคนาห์กับชนบทของเมืองนั้น ²⁹ ในเอนริมโมน ในโคราห์ ในยารมูท ³⁰ ศาโนอาห์ อุดุลลัมและชนบทของเมืองนั้น ลาศิซ และไร่นาของเมืองนั้น อาเซคาห์กับชนบทของเมืองนั้น เขาจึงตั้งค่ายจากเบเออร์เซบาถึงหุบเขาอินโนม ³¹ ประชาชนเบนยามินอยู่ต่อจากเกบาไปด้วย ที่มีคมาซ ที่อัยยา เบธเอลและชนบทของเมืองนั้น ³² ที่อา

นาโธท โนบ อานานิยาห์³³ ฮาไซร์ รามา กิธทาอิม³⁴ ฮาติด
เสโบอิม เนบัลลัท³⁵ โลด และโอโน หุบเขาของพวกเขาข้างฝมือ
³⁶ และบางส่วนของคนเลวีอยู่ในยูดาห์และในเบนยามิน

12

พวกปุโรหิตและคนเลวีที่ขึ้นมาอยู่กับเศรบบาเบล

¹ ต่อไปนี้เป็นปุโรหิต และคนเลวีที่ขึ้นมา กับ เศรบบาเบล บุตรชายเซอัลทิเอล และกับเยชูอาคือ เสโรอาห์ เยเรมีย์ เอสรา² อมาริยาห์ มัลลุก อัทธัช³ เซคานิยาห์ เรอูม เมเรโมท⁴ อิดโด กินเนโธน อาบิยาห์⁵ มียามิน มาอาติยาห์ บิลกาห์⁶ เซไมอาห์ โยยาริบ เยดายาห์⁷ สัลลู อาโมค ฮิลคิยาห์ เยดา ยาห์ คนเหล่านี้เป็นปุโรหิตใหญ่และพี่น้องของเขาในสมัย ของเยชูอา⁸ คนเลวีคือ เยชูอา บินนุย ซัดมีเอล เซเรบิยาห์ ยูดาห์ และมีถานิยาห์ ผู้ซึ่งดูแลการเพลงโมทนาพร้อมกับ พี่น้องของเขา⁹ และบักบูกิยาห์ กับอุนนีพี่น้องของเขา ยืน อยู่ตรงกันข้ามในการปรนนิบัติ

สำมะโนครัวเชื้อสายของพวกปุโรหิต

¹⁰ และเยชูอาให้กำเนิดบุตรชื่อ โย ยา คิม โย ยา คิม ให้ กำเนิดบุตรชื่อเอลิยาซิบ เอลิยาซิบให้กำเนิดบุตรชื่อโยยาดา¹¹ โยยาดาให้กำเนิดบุตรชื่อ โยนาธาน และโยนาธานให้ กำเนิดบุตรชื่อยาดดูวา¹² และในรัชกาลโยยาคิม มีปุโรหิตผู้ เป็นประมุขของบรรพบุรุษคือ ของคนเสโรอาห์มี เมรายาห์ ของคนเยเรมีย์มี ฮานานิยาห์¹³ ของคนเอสรา มี เมซูลลาม ของคนอมาริยาห์มี เยโฮฮานัน¹⁴ ของคนมัลลุกมี โยนาธาน ของคนเซบานิยาห์มี โยเซฟ¹⁵ ของคนฮาริมมี อัดนา ของคนเมราโยทมี เฮลคาย¹⁶ ของคนอิดโดมี เศคาริยาห์

ของคนกินเนโธนมึ เมซูลลาม ¹⁷ ของคนอาบียาห์มี คิครี
 ของคนมินยามิน ของคนโมอัดยาห์มี ปิลทัย ¹⁸ ของคนบิล
 กาห์มี ชัมมูวา ของคนเซโมอาห์มี เยโฮนาธาน ¹⁹ และของคน
 โยยาริบมี มัทเรนัย ของคนเยดายาห์มี อูสซี ²⁰ ของคนคัล
 ลัยมี คาลลัษ ของคนอาโมคมี เอเบอร์ ²¹ ของคนฮิลคียาห์มี
 อาซาบียาห์ ของคนเยดายาห์มี เนธันเอล

พวกหัวหน้าของคนเลวี

²² ส่วน คน เลวี ใน สมัย ของ เอลี ยา ซิบ โย ยาดา โย ฮานัน และ ยาด ดูวา ชื่อ ประมุข ของ บรรพบุรุษ มี บัน ทิก ไว้ ทั้ง บรรดา บุโรหิต จนถึง รัชสมัย ของ ดาวิด อัสคนเปอร์เซีย ²³ ลูกหลาน ของ เลวี ประมุข ของ บรรพบุรุษ มี บัน ทิก ไว้ ใน หนังสือ พงศาวดาร จน สมัย ของ โยฮานัน บุตร ชาย เอลี ยา ซิบ ²⁴ และ หัวหน้า ของ คน เลวี คือ อา ซา บิ ยาห์ เซเร บิ ยาห์ และ เยชูอา บุตร ชาย ซัดมีเอล กับ ญาติ พี่น้อง ของ เขา อยู่ ตรง กัน ข้าม ที่จะ สรรเสริญ และ โมทนา พระคุณ ตาม บัญญัติ ของ ดาวิด คน ของ พระเจ้า เป็น ยาม ๆ ไป ²⁵ มัทธาเนียห์ บัคบูคียาห์ โอบาดีห์ เมซูลลาม ทัลโมน และ อักซูป เป็น คน ฝ้า ประตู ยืน ฝ้า อยู่ที่ โรง พัสดุด ของ ประตู ²⁶ คน เหล่า นี้ อยู่ใน สมัย ของ โยยาคิม บุตร ชาย เยชูอา ผู้ เป็น บุตร ชาย โยซาตัก และ ใน สมัย ของ เนหะมีย์ ผู้ ว่า ราชการ กับ ใน สมัย ของ เอสรา บุโรหิต และ ธรรมาจารย์

การทำพิธีมอบถวายกำแพงเมือง

²⁷ คราว เมื่อ ทำ พิธี มอบ ถวาย กำแพง เยรูซาเล็ม เขา ได้ แสวงหา คน เลวี ตาม ที่ ของ เขา ที่ ทั่ว ทุก แห่ง เพื่อ จะ นำ เขา มา ที่ เยรูซาเล็ม เพื่อ ฉลอง มอบ ถวาย ด้วย ความ ยินดี ด้วยการ โมทนา และ ด้วย การ ร้อง เพลง ด้วย ฉาบ พิณใหญ่ และ พิณ เขา คู่ ²⁸ ลูกหลาน พวก นักร้อง ได้ รวม กัน มา จาก มณฑล รอบ

เยรูซาเล็ม และจากชนบทของชาวเนโทฟาห์ 29 ทั้งมาจาก
 วงศ์วานกิลกาล และจากเขตเกบาและอัสมาเวท เพราะบรร
 รดานครึ่งได้สร้างชนบทของตนรอบเยรูซาเล็ม 30 บรรดา
 บุโรหิตและคนเลวีได้ชำระตนให้บริสุทธิ์ และเขาทั้งหลายได้
 ชำระประชาชน และประตูเมือง กับกำแพงให้บริสุทธิ์ 31 แล้ว
 ข้าพเจ้าได้นำเจ้านายแห่งยูดาห์ขึ้นบนกำแพง และแต่งตั้ง
 ให้คณะใหญ่สองคณะ เป็นผู้กล่าวโมทนาและเดินเป็นกระ
 บวนแห่ คณะหนึ่งไปทางขวาขึ้นไปบนกำแพงจนถึงประตู
 กองขยะ 32 และถัดเขาไปมี โฮซาياهو และเจ้านายแห่งยู
 ดาห์ครึ่งหนึ่ง 33 กับอาซาริยาห์ เอสรา เมซุลลาม 34 ยูดาห์
 เบนยามิน เซไมอาห์ และเยเรมีย์ 35 และบุตรชายของพวกเขา
 บุโรหิตบางคนที่มีแต่ร คือ เศคาริยาห์บุตรชายโยนาธาน
 ผู้เป็นบุตรชายเซไมอาห์ ผู้เป็นบุตรชายมัธธานิยาห์ ผู้เป็น
 บุตรชายมีคาياهو ผู้เป็นบุตรชายศักเกอร์ ผู้เป็นบุตรชาย
 อาสาฟ 36 กับญาติพี่น้องของเขา คือ เซไมอาห์ อาซาเรล
 มิลาลัย กิลาลัย มาอัย เนธันเอล และยูดาห์ ฮานานี พร
 ้อมกับเครื่องดนตรีของดาวิดคนของพระเจ้า และเอสรา
 ธรรมาจารย์ได้เดินนำหน้าเขา 37 ที่ประตูน้ำพุ ซึ่งอยู่ตรง
 ข้ามกับพวกเขา เขาทั้งหลายเดินขึ้นบันไดของนครดาวิด
 ที่ทางขึ้นกำแพงเหนือพระราชวังของดาวิดถึงประตูน้ำทาง
 ทิศตะวันออก 38 อีกคณะหนึ่งที่กล่าวคำโมทนาเดินไปทาง
 ตรงกันข้าม และข้าพเจ้าตามเขาไป พร้อมกับประชาชน
 ครึ่งหนึ่ง บนกำแพงเหนือหอคอยเตาไฟ ถึงกำแพงกว้าง
 39 และเหนือประตูเอฟราอิม และทางประตูเกา และทาง
 ประตูปลา และหอคอยฮานันเอล และหอคอยเมอาห์ ถึง
 ประตูแกะ และเขามาหยุดอยู่ที่ประตูยาม 40 คณะทั้งสอง
 ผู้กล่าวคำโมทนาได้มายืนอยู่ที่พระนิเวศของพระเจ้า ทั้ง

ข้าพเจ้าและเจ้าหน้าที่ครึ่งหนึ่งอยู่กับข้าพเจ้า ⁴¹ กับปุโรหิตที่ถือแตรคือ เอลียาคิม มาอาเสอาห์ มินยามิน มีคายาห์ เอลีโอนัย เศคาริยาห์ กับฮานันยาห์ ⁴² และมาอาเสอาห์ เซไมอาห์ เอเลอาซาร์ อูสซี เยโฮฮานัน มัลคิยาห์ เอลาม และเอเซอร์ และบรรดานักร้องได้ร้องเพลงด้วยเสียงดัง มีอิสราหิยาห์เป็นหัวหน้าของเขา ⁴³ และเขาทั้งหลายได้ถวายเครื่องสัตวบูชาใหญ่โตในวันนั้น และเปรมปรีดี เพราะพระเจ้าทรงกระทำให้เขาเปรมปรีดีด้วยความชื่นบานใหญ่ยิ่ง พวกเขากรรยา และเด็ก ๆ ก็ เปรม ปรีดีด้วย และ ความ ชื่นบาน ของ เยรูซาเล็ม ก็ได้ยิน ไป ไกล ⁴⁴ ในวันนั้น เขา แต่ง ตั้ง บาง คน ให้ดูแลห้องสำหรับพัสดุ ของ บริจาค ผล ไม้ รุ่ง แรก ส่วน สิบ ซัก หนึ่ง ให้รวบรวมปัน ส่วน ซึ่ง กำหนด ไว้ ใน พระราชบัญญัติสำหรับปุโรหิตและคนเลวีเข้ามาไว้ในนั้น ตามไร่นาในหัวเมืองเหล่านั้น เพราะยูดาห์เปรมปรีดีด้วยเรื่องบรรดาปุโรหิต และคนเลวีผู้ปรนนิบัติอยู่นั้น ⁴⁵ และทั้งพวกนักร้องและพวกเฝ้าประตูได้ทำการปรนนิบัติพระเจ้าของเขาและทำการชำระให้บริสุทธิ์ ตามพระบัญชาของดาวิด และของซาโลม อนราชโอรสของพระองค์ ⁴⁶ เพราะในสมัยดาวิดและอาสาฟในติกด้าบรรพนั้น มีหัวหน้าพวกนักร้อง และมีบทเพลงสรรเสริญ และบทเพลงโมทนาพระคุณพระเจ้า ⁴⁷ และอิสราเอลทั้งปวงในสมัยของเศรุบบาเบลและในสมัยของเนหะมีย์ ได้ให้ปันส่วนตามต้องการทุกวัน แก่ นักร้อง และคนเฝ้าประตู และเขาได้กันส่วนของคนเลวีไว้ต่างหาก และคนเลวีได้กันส่วนของลูกหลานอาโรนไว้ต่างหาก

13

คนอิสราเอลต้องแยกเสียดจากคนต่างด้าว

¹ ใน วัน นั้น เขา อ่าน หนังสือ ของ โมเสส ให้ ประชาชน ฟัง และ เขา พบ ที่มี เขียน ไว้ ว่า ไม่ ควร ให้ คน อัม โมน หรือ คน โม อับ เข้า ไป ใน ที่ ชุม นุ่ม ของ พระ เจ้า เป็น นิตย์ ² เพราะ เขา มิ ได้ เอา อาหาร และ น้ำ มา ต้อนรับ คน อิสราเอล แต่ ได้ จ้าง บา ลา อัม ให้ มา ต่อ ต้าน และ แข่ง เขา แต่ พระ เจ้า ของ เรา ทรง เปลี่ยน คำ แข่ง เป็น พร ³ และ อยู่ มา เมื่อ ประชาชน ได้ ยิน พระ ราช บัญญัติ เขา ก็ แยก อิสราเอล ออก เสีย จาก คน ต่าง ต้าว ทั้ง ปวง ⁴ ก่อน หน้า นี้ เอลิยา ซิบ บุโรหิต ผู้ ได้ รับ การ แต่ง ตั้ง ให้ ดู แล ห้าง ใน พระ นิเวศ ของ พระ เจ้า ของ เรา และ ผู้ เกี่ยว พัน กับ โทบิอาห์ ⁵ ได้ จัด ห้าง ใหญ่ ห้าง หนึ่ง ให้ โทบิอาห์ เป็น ห้าง ที่ แต่ ก่อน ใช้ เก็บ รัษฎ ญู ขูฯ ก่า ยาน เครื่อง ใช้ ต่าง ๆ และ สิบ ซัก หนึ่ง ที่ เป็น ข้าว น้ำ อุ่น ใหม่ และ น้ำมัน ซึ่ง เขา ให้ ไว้ ตาม บัญญัติ ให้ แก่ คน เลวี นักร้อง คน ฝ้า ประตุ และ ของ บริจา ค สำหรับ บุโรหิต ⁶ เมื่อ เกิด เรื่อง นี้ ข้าพ เจ้า มิ ได้ อยู่ ใน เยรูซา เล็ม เพราะ ใน ปี ที่ สาม สิบ สอง แห่ง รัช กาล อารทา เซอร์ ซิส กษัตริย์ แห่ง บาบิโลน นั้น ข้าพ เจ้า ได้ ไป ฝ้า กษัตริย์ และ อีก ไม่ กี่ วัน ข้าพ เจ้า ก็ ทุล ลาก ษัตริย์

เนหะมีย์ ไป ยัง เยรูซา เล็ม ครั้ง ที่ สอง

⁷ และ มา ยัง เยรูซา เล็ม แล้ว ข้าพ เจ้า จึง ทราบ ความ ชั่วร้าย ซึ่ง เอลิยา ซิบ ได้ กระ ทำ เพื่อ โทบิอาห์ คือ จัด ห้าง ภาย ใน บริเวณ พระ นิเวศ ของ พระ เจ้า ให้ เขา ⁸ ข้าพ เจ้า โกรธ นั ก และ ข้าพ เจ้า ก็ โยน เครื่อง แต่ง เรือน ทั้ง สิ้น ของ โทบิอาห์ ออก เสีย จาก ห้าง ⁹ แล้ว ข้าพ เจ้า สั่ง ให้ เขา ชำระ ห้าง และ ข้าพ เจ้า ก็ นำ เครื่อง ใช้ ประ จำ พระ นิเวศ ของ พระ เจ้า ทั้ง รัษฎ ญู ขูฯ กับ ก่า ยาน กลับ มา ไว้ ที่ นั้น อีก

อิสราเอล นำ คน เลวี กลับ มา ยัง พระ วิหาร และ จัด เลี้ยง พวง ทาน

¹⁰ และข้าพเจ้ายังทราบอีกว่า ส่วนของคนเลวีนั้น เขาก็ไม่ได้มอบให้ เพราะฉะนั้นคนเลวีนักร้องผู้ปฏิบัติการทำงาน ต่างก็หนีกลับไปยังไร่นาของตน ¹¹ ข้าพเจ้าจึงต่อว่าเจ้าหน้าที่ และพูดว่า “ทำไม จึง ทอดทิ้ง พระนิเวศของพระเจ้าเสีย” ข้าพเจ้าจึงรวบรวมเขากลับมา และตั้งเขาไว้ตามตำแหน่งของเขาอีก ¹² และยูดาห์ทั้งปวงได้นำสิบชักหนึ่งที่เป็นข้าว น้ำ อุ่นใหม่ และน้ำมัน เข้ามายังเรือนพัสดุ ¹³ ข้าพเจ้าได้แต่งตั้งคนให้ดูแล เรือนพัสดุคือ เซเลมียาห์บุตรโธท ศาโดกธรรมาจารย์ และเปดายาห์แห่งคนเลวี่ และผู้ช่วยของเขา คือ ฮานันบุตรชายศักเกอร์ ผู้เป็นบุตรชายมัทธานิยาห์ เพราะนับได้ว่าเขาสัตย์ซื่อ และหน้าที่ของเขา คือ แจกจ่าย แก่พวกพี่น้อง ¹⁴ “โอ ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์ เกี่ยวกับเรื่องนี้ขอทรงระลึกถึงข้าพระองค์ และขออย่าทรงลบล้าง การที่ดีทั้งหลายของข้าพระองค์ที่ข้าพระองค์ได้กระทำ เพื่อพระนิเวศของพระเจ้าของข้าพระองค์ และเพื่อการปรนนิบัติในที่นั้น”

บางคนฝ่าฝืนวันสะบาโต

¹⁵ ครั้งนั้นในยูดาห์ ข้าพเจ้าเห็นคนย่ำน้ำ อุ่นในวันสะบาโต และนำฟ่อนข้าวเข้ามาบรรทุกหลังลา ทั้งน้ำ อุ่น ผล อุ่น มะเดื่อ และภาระทุกอย่าง ซึ่งเขานำมายังเยรูซาเล็มในวันสะบาโต ข้าพเจ้าได้ตักเตือนเขาในวันที่เขาทั้งหลายขายอาหาร ¹⁶ และมีคนชาวไทระอาศัยอยู่ในเมืองได้นำปลาและสินค้าทุกอย่างเข้ามาขายในวันสะบาโตแก่ประชาชนยูดาห์ และในเยรูซาเล็ม ¹⁷ แล้วข้าพเจ้าได้ต่อว่าพวกขุนนางแห่งยูดาห์ และพูดกับเขาว่า “ทำไมท่านทั้งหลายกระทำความชั่วร้ายเช่นนี้ กระทำให้วันสะบาโตเป็นมลทิน ¹⁸ บรรพบุรุษของท่านมิได้กระทำเช่นนี้หรือ และพระเจ้าของเรามิได้ทรง

นำเหตุร้ายทั้งสิ้นให้ตกอยู่บนเราและบนเมืองนี้หรือ ท่าน
 ยังจะนำพระพิโรธยิ่งกว่านั้นมาเหนืออิสราเอลด้วยการก
 ระทำให้วันสะบาโตเป็นมลทิน”¹⁹ และอยู่มาพอเริ่ม มีด
 ที่ประตูเมืองเยรูซาเล็ม ก่อนวันสะบาโต ข้าพเจ้าได้บัญชา
 ให้ปิดประตูเมือง และสั่งว่า “ไม่ให้เปิดจนกว่าจะพ้นวันสะ
 บาโตแล้ว และข้าพเจ้าก็ตั้งข้าราชการบางคนของข้าพเจ้า
 ให้ดูแล ประตูเมือง ว่าไม่ให้นำภาระสิ่งใด เข้ามาในวันสะ
 บาโต”²⁰ แล้วพวกพ่อค้าและพวกขายสินค้าทุกชนิดค้าง
 อยู่นอกเยรูซาเล็มหนหนึ่ง หรือสองหน²¹ ข้าพเจ้าได้ตัก
 เตือนเขา และพูดกับเขาว่า “ทำไมท่านมานอนอยู่ข้าง
 กำแพงเมือง ถ้าท่านทำอีกข้าพเจ้าจะจับท่าน” ตั้งแต่คราว
 นั้นมาเขาก็ไม่มาอีกในวันสะบาโต²² และข้าพเจ้าบัญชาคน
 เลวีให้ชำระตัวเขาและมาเฝ้าประตูเมือง เพื่อรักษาวินสะบา
 โตให้บริสุทธิ์ “โอ ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์ ขอพระองค์
 ทรงระลึกถึงข้าพระองค์ในเรื่องนี้ด้วย และขอทรงไว้ชีวิตข้า
 พระองค์ตามความยิ่งใหญ่แห่งความเมตตาของพระองค์”

การติเตียนคนที่แต่งงานกับคนต่างชาติ

²³ ใน สมัย นั้น ข้าพเจ้า ได้เห็น พวก ยิว ผู้ได้แต่งงานกับ
 หญิงชาวอัสโดด อัมโมน และโมอับ²⁴ และเด็กของเขา
 ครึ่งหนึ่งพูดภาษาอัสโดด เขาพูดภาษาฮีบรูไม่ได้ แต่พูด
 ภาษาชนชาติของเขาแต่ละพวก²⁵ ข้าพเจ้าได้โต้แย้งกับ
 เขา และแช่งเขา และตีเขาบางคน และดึงผมของเขา
 ออก และข้าพเจ้า กระทำให้เขา ปฏิญาณใน พระนาม ของ
 พระเจ้า ด้วยข้าพเจ้า กล่าว ว่า “เจ้าทั้งหลายอย่ายกบุตร
 สาว ของ เจ้า ให้แก่บุตรชาย ของ เขา หรือรับ บุตรสาว ของ
 เขา ให้แก่บุตรชาย ของ เจ้า หรือ ตัว เจ้า เอง”²⁶ ชา โลม อ

นกษัตริย์แห่งอิสราเอล มิได้ทำบาป ด้วย เรื่อง หญิง อย่างนี้หรือ ท่ามกลาง หลาย ประชาชาติไม่มีกษัตริย์ใด เหมือนพระองค์ และพระเจ้าของพระองค์ก็ทรงรักพระองค์ และพระเจ้าทรงกระทำให้พระองค์เป็นกษัตริย์เหนืออิสราเอล ทั้งปวง ถึงกระนั้นก็ดี แม้เป็นพระองค์หญิงต่างชาติก็เป็นเหตุให้พระองค์ทรงทำบาป ²⁷ ควรหรือที่เราจะฟังเจ้าและกระทำ ความชั่วร้ายใหญ่ยิ่งนี้ทั้งสิ้น และประพฤติละเมิดต่อพระเจ้าของเรา ด้วยการ แต่งงาน กับ หญิง ต่างชาติ”

²⁸ บุตรชาย คนหนึ่ง ของโยยาดา ผู้เป็นบุตรชายเอเลียชิบ มหาปุโรหิต เป็นบุตรเขยของสันบาลัท ชาวโฮโรนาอิม เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึงขับไล่เขาไป เสียจากข้าพเจ้า

²⁹ “โอ ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์ ขอทรงระลึกถึงเขาทั้งหลาย เพราะว่าเขาทั้งหลายได้กระทำให้การเป็นปุโรหิต และพันธสัญญาของพวกปุโรหิต และคนเลวี เป็นมลทิน”

³⁰ ดังนั้นแหละ ข้าพเจ้าได้ชำระเขาจากต่างด้าวทุกอย่าง และข้าพเจ้าได้ ตั้งหน้าที่ ของ บรรดา ปุโรหิต และ คน เลวี ต่าง ก็ ประจํางานของตน ³¹ ข้าพเจ้าได้จัดให้หาพินถวายตามเวลา กำหนดและสำหรับผลรุ่นแรกด้วย “โอ ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์ ขอทรงระลึกถึงข้าพระองค์ให้เกิดผลดีเถิด”

พระคัมภีร์ภาษาไทยฉบับ KJV
The Holy Bible in Thai, translated from the English King James
Version

copyright © 2003 Philip Pope

Language: ไทย (Thai)

Translation by: Philip Pope

This translation is made available to you under the terms of the Creative Commons Attribution-Noncommercial-No Derivatives license 4.0.

You may share and redistribute this Bible translation or extracts from it in any format, provided that:

You include the above copyright and source information.

You do not sell this work for a profit.

You do not change any of the words or punctuation of the Scriptures.

Pictures included with Scriptures and other documents on this site are licensed just for use with those Scriptures and documents. For other uses, please contact the respective copyright owners.

2022-04-15

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 27 Jul 2022 from source files dated 1 Feb 2020

c744d70c-5ccb-502a-b1bb-616f2796878a